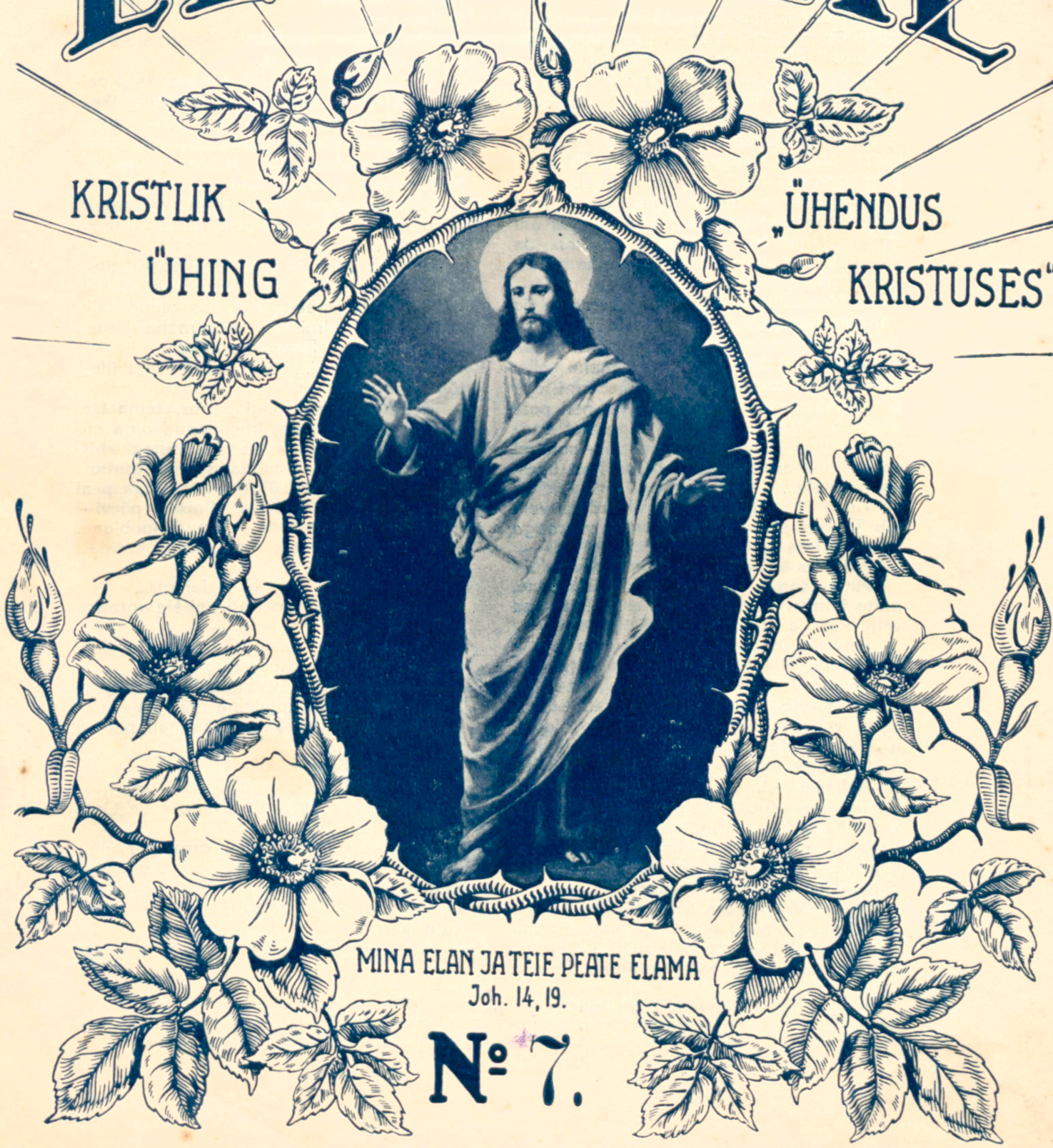

ELU-DÄIKE

KRISTLIK
ÜHING

„ÜHENDUS
KRISTUSES“

MINA ELAN JA TEIE PEATE ELAMA
Joh. 14, 19.

N° 7.

Lilli vend Tõnu Saarmanni kalmule.

Taanieli 12, 3.

Kurb, nuttev sügis... närtsivad lilled...
pealetulev surm... läheneva surmaliniku
külmus...

Hubases majakeses puhkab asemel ven-
na T. Saarmanni*) kustuv hing... Hing, kes
kutsunud Ellu nii palju, palju hingil..

Viljad kogutud, ja Peremees kutsub
usinat töölist ära käratsevalt, rähklevalt
maalt Oma majja hingusele...

Aknakesest on näha suur palvela, ehi-
tatud töölise kätega, ta tunnistab tema
paljuaastast tööst Jumala nurmel.

Ja siin need samad inimesed... need
samad toored südamed... nad ei jõua ära
oodata kunas lahkub tööline maalt.. Ja
astuvad juure julmalt... halastamata purus-
tama tema palvelat.

Töölise silmad täituvad pisaratega ja
valuline õhe tõuseb taeva poole...

Need on noored... kes ei austa hingede
pühadusi... jultunult kisuvad maha selle,
mis ehitatud pingutusega, läbikatsumistega
ja paljude aastate vaevaga... ja neil pole
aega süveneda... **neil on tegemist ene-
sega...** süda suletud mõistmisele — suletud
vennalikule armastusele... ta on kurt kaas-
kannatusele...

Tuleb Päästja... kurbade silmadega vaa-
tab Ta, Kes ei murra murdunud pilliroogu
ja ei kustuta suitsevat tahti...

Pühades silmades — pühad pisarad...

Mitte vana palvela mahakiskumine,
mitte julmus Tema töölise vastu, kutsuvad
välja Päästja kurbuse — eil..

Palvelat ei ole Tal vaja. Ta ei ela
inimkäega ehitatud templis, vaid tervena
ja igavesti Temale andunud hingede süda-
meis. Noorte toores ja mõistmatu suhtu-
mine vana töölise vastu on need okkad,
millest Päästja valmistab talle tasupärja!

Ei sellest kurvastu Kristus!

Pühades silmades — pühad pisarad...
Kristus kurvastub sellest, et ei tunne nad
Temaalanduse, armastuse ja halastuse
Vaimu... ei mõista Tema õpetuse ja käs-
kude sisu... **Nii palju rääkides Temast —
elavad ja teotsevad Temata!**

Ikka valulisemaks jääb töölise nägu..
ja vaikselt voolavad kannatuse pisarad tema
kustuvaist silmist... ta lahkub pea... kuid...
milleks haavati nii teda? **milleks** oli vaja

uus koht ja **uus** palvela? **milleks** lõhuti
tema armastuse ja kannatuse töö?... ja
raskelt hingates laskub padjale väsinud
töölise pea...

Elu valgus lendab vaikselt ära... ja
näole laskuvad varjud...

Ometi kord kantakse ära viimased pal-
gid ja kivid — kantakse võõrasse paika...

Inimesed lahkuvad... neil pole aega...
nad ruttavad ehitama uut — kivist palve-
lat*) — haudsambana töölise kalmule...
kuid Kristus sinna ei lähe...

Tööline hingab veel... ikka vaiksemaks
jäi tema hing, kui lahkusid inimesed tema
maalt**)...

Saabub rahu ja talle läheneb Kristus...
ta hing alandub Issanda ees ja kiskub
lahti kõigest maa peal, mis olnud talle
armas... ta valmistub kõik maha jätma,
et ilmuda oma Peremehe kotta...

Varane kevad... õhus esimesi elu üles-
tõusmise puhanguid...

Kustuva venna sāngi juures, tema tee-
nistuse kaaslane, kes ühendanud oma elu
tema elu loojanguga, et talle vähegi abis-
tada, teenida, pehmendada tema kurbust
ja kaunistada selle üksildase ja maa peal
mõistmata jäänud töölise viimseid päevi—
lepitada Kristuses teda — antud hoobiga...

Lauluga saadab õde oma kaaslast
teise ilma...

„Jeesus!“ hüüatas ta ja lahkus...

**„Kes palju armastand, sellele antakse
palju andeks.“** (Luuk. 7, 47).

Jeesus võttis vastu Oma töölise iga-
vesse rahusse ja valgusse!

Tasa... sügavas vaikimises... nõtkutage
ka teie oma pead kojuläinu mälestuseks...

Ärge rikkuge enam maa hauapealset
vaikust...

tööline elab!

Kristus tuli üles otsima ja päästma huk-
kujaid, et Enese kaudu avada neile Oma
igaviku riigi!

Mõelge ka teie järele **oma** elu üle...
katsuge läbi **ennast** ja oma teod, sest
igal tuleb tema lahkumise päev ja tund...
Leidke **enne Elav Kristus**, et **olla** selleks
valmis!

Õde Kristuses *Nataly Smirnoff*.

*) Jutlustaja v. T. Saarmann oli Rakvere bap-
tisti koguduse asutaja ja kauaaegne koguduse-
vanem.

*) Rakvere baptistide uus palvela.

***) Rakvere baptisti vana palvela oli v. Saar-
manni krundil.

ELU-PÄIKE

KRISTLIKU ÜHINGU „ÜHENDUS KRISTUSES“ VAIMLIK - KIRJANDUSLIK AJAKIRI
 2 AASTAKÄIK.

№ 7

Vastutav toimetaja: Karl Nusar.

Väljaandja: KRISTLIK ÜHING „ÜHENDUS KRISTUSES“.

Toimetuse ja talituse aadress: Põltsamaa, Jaama t. № 8.

1934.

Teie olete maa sool!

Matt. 5. 13.

Suunides oma vaatlusi ja analüüse sisemisele elule Kristuses, olen puutunud seda teemat oma eelmistes kirjutistes ja jällegi pöördun selle küsimuse juure küsides: missuguse vaimliku olemusega peavad olema Kristuse õpilased, kes on Temas? Vastuseks kõlab sügav, vaimlikult ammutamata Kristuse Enese piiritelu: „teie olete maa sool!“ (Matt. 5, 13) Nende sõnadega Kristus pöördub Oma äravalitud õpilaste poole, s. o. selle väikese krupi inimhingede poole, kes mahutavad eneses Tema õpetust.

Huvitav on ära märkida, et „palju kutsutuid, aga vähe äravalitud.“ Vaimlikult on selge, et Jumal kutsub tervet inimsugu: kutsutuid on palju, aga äravalitud—vähe. „Äravalimine sünnib Jumala äramääramise järgi vastavalt hinge vaimlikule mahtuvusele“ (õ. N. Smirnoff). Sellega, et ei taheta ära salata kõigest isiklikust ja maisest, on seletatav mispärast palju usklikke, aga vähe õpilasi. Palju on neid, keda Issand äratab ja kutsub, kuid kui vähe sellest arvata hulgast neid, kes otsustavad minna enesesalgamise ristiteed ja teha oma elu loosungiks Kristuse Sõna: „kes ei salga kõigest, mis tal on, ei või Mu õpilane olla.“ (Luuk. 14, 33; 26—27; 9, 23; Matt. 10, 38; 16, 34; Mark. 3, 34). Õpilasi, kes viibivad Kristuses ja viivad läbi selle Kristuse käsu tegelikus elus, on väga vähe, kuid terved hulgad poolehoidjaid ümbritsevad variseere ja kirjatundjaid, õpetajaid kes juhivad ja kutsuvad hingi laiale mugavale teele. Huvitav nähe, et mida laiem, mugavam ja kergem palgalistelt (Joh. 10, 12)

avatud tee Jumala Riiki, seda rohkem korjab ta oma ümber järelkäijaid! See jällegi ei tähenda, et järelkäijad on lühinägijad ja ei tunne ära palgaliste isikuid: ei! Nad teavad ja näevad nendes variseere, kuid neil on tarviski niisuguseid karjaseid, kes sügavad nende kõrva ja lubavad kompromisse, kelledest väljuvad mugavad, usuilised laiad teed. Nendes omavahelistes suhetes ei ole aga üks asi väljaselgitatud: palgalistele usaldunud hinged teevad neid oma kuulutuse ja õpetuse eest Jumala ees vastutavaks, aga palgalised ei anna enesele aru, et neil tuleb kõige selle eest vastutada. Ka hinged ei tunne Jumala Sõna, et igaüks peab andma aru ise enese eest (Rom. 14, 12).

Selge, kuivõrt meeletu on ehitada oma vaimlikku elu vastavalt inimlikule õpetusele ja inimeste valgusega, kui aru tuleb anda ise enese eest. Jumala Sõna tekst ei avane vaimlikult ja paljud oma lühinägelikkuses määravad ära õpetuse tõesust ja organisatsiooni väärilikkust liikmete arvu järgi, liikmete arv omakord on sõltuv sellest: kas sobib antud õpetus inimeste soovidele või mitte. Alates vana-seaduslikkudest prohvetitest ja üle minnes uusseaduslikkude Kristuse õpilaste juure—kõik suured vaimlikud vägilased omasid peale enese, nagu Kristuski, ainult väikese hulga vaimlikult jänunejaid ja vaimlikke ideaale taotlevaid hingi. Millega seletada seda nähet? — Inimlikkude õpetuste õpetajad tõmbavad enesega kaasa hulka ainult sellega, et nad kuulavad pealt oma kaasaegse laia publiku taganõudeid

ja **vastavalt võõrastele** nõudmistele meelitavad inimesi, kooskõlastavad oma vaateid võõraga ja leiavad sel teel, teatud kategooria enesearmastajaid inimesi, kes otsivad nende kõrvu sügajaid kuulutajaid. (II Tim. 4, 3–4).

Niisugused õpetajad kõige pealt **ei ole** Kristuse õpilased; teiseks nad on **palgalised**; kolmandaks **nad midagi vaimlikku eneses ei sisalda** ja seepärast pole neil ka midagi anda hingedele. **Võõra materjali ümbermääletsemine midagi tõepärast ei anna!** Võõrale toonile vastavus ja salaalik kooskõlastumine teevadki variseerid kuulsaks ja populaarseks (rahvalikuks).

Laiad, mugavad teed, mis lubavad ühte mahutada Kristuse Vaimu maailma vaimuga, mis ei nõua vaimlikke jõupingutusi, pinevust, enesesalgamist, saabuvad laiade masside maitse järgi. Mass läheb alati laia, alaliste kompromisside teed isikliku südametunnistusega, kustutades eneses ka Jumaliku näoga sarnasuse sädeme.

Ühele „mure pärast“ mingisugusesse usulisse organisatsiooni killastuda tahtvale daamile esitatud küsimusele: mispärast ta kaldub oma valikus M. koguduse poole, sain vastuse: „Seal ei nõuta isikliku elu põhjalikku muutmist: nad lähevad usuga (?) ja õpetavad, et küllalt on enese patuseks tunnistamisest ja usust, kui päästmine on juba korda saadetud ja Kristus võtab meid vastu niisugustena kui oleme.“ Küsimusele: aga **kus** on öeldud Jumala Sõnas, et Kristus võtab vastu patuseid, kes **ei kahetse, ei pöördu ümber** ja teadlikult jäävad niisugusteks kui nad on? Kuidas saadakse selles koguduses üle Kristuse sõnadest: „**kui teie ei kahetse kõik samuti hukkute!**“ (Luuk. 13, 3 ja 5.) — Daam vastas: „Küllalt on uskumisest, et Kristus vastu võtab s. o. et **usklik** saab päästetud, aga hea elu tuleb iseenesest (!?)“ Daamile seletati, et kõige pealt usklikuks nim. Jumala Sõna järgi (Joh. 1, 12–13) ainult seda, kes juba elanud läbi patukahetsuse ja ümberpöördumise, aga mitte patust, kes kujutab ette enesele, et Kristus võtab tema vastu patukahetsuseta **koos tema pattudega!**

Kristus võtab vastu kahetseva hinge (Luk. 13, 3–5; Apt. 17. 30), kes otsustab maha jätta patu ja maailma (Jakob. 4, 8–9), aga mitte patuse pattudega! Aeg on juba sellest arusaadal Kristus peseb kahetseva hinge, kes teinud kindla otsuse alata uut elu Kristuses, puhtaks kõikidest pattudest. Kristus annab andeks mitte selleks, et inimene edasi patustaks, vaid selleks, et andeks saades minevase elu, hing võiks Kristuse abiga alata uut elu.

Jõupingutustega saavutatakse meie sees Jumala Riik. (Matt. 11, 12; Luuk. 16, 16). Daam aga jätkas vasturääkimist: „Kui patune usub, et Kristus tema vastu võtab pattudega, siis sünnib ka see ja usk mõistab tema õigeks.“ Vaadake missuguse peensatanismini jõuavad hinged **käies inimlikke teid mööda**, aga mitte elades Jumala Sõna järgi! Selle vastu vaimlikult on päris selge, et ettekujutatav **inimlik usk mingisugusteni vaimlikkudeni tulemusteni viia ei suuda**, kuna ta oma sisult on jõuetu—passiivne. **Uskudes vallesse**, mis läheb ristivastu Jumala Sõnale, **on võimata oodata vaimlikke tulemusi!** Usk, mis kõrvale heidab Jumala Sõnas nõuetava patukahetsuse ja ümberpöördumise on kurjavaimude usk (Jakob. 2, 19), hingeline, õigem tühi ettekujutus. **Usk tõe sisse, kooskõlas Jumala Sõnaga, on usk Jumalast:** ta sisaldab eneses jõudu ja seepärast **on ta elus alati aktiivne**, teotsev ja **viib välja vaimlikkudele tulemustele. „Kahetsege pattu ja uskuge!“** (Mark. 1, 15). Usk patukahetsuse ja ümberpöördumise läbi tõepoolest päästab! Näide daamist näitab meile pittlikult, **missugustel** motiividel inimesed valivad välja mugavad, laiad teed: 1) nad ei taha maha jätta pattu ja maailma; 2) nad elavad oma maise hüvangu ülesehitamiseks ja **maiset sihti vaimliku vastu vahetada ei taha!** Nii ka see daam kaldus **selle** organisatsiooni poole, mis andis talle võimaluse jätta muutmata oma isiklikku elu, **elada ka edasi enesele, aga mitte Kristusele**, uinutades ja rahustades südametunnistust, nagu oleks kõik korras ja kõik Evangeeliumi järgi.

Tõsiste hingede kurbmäng, kes satuvad niisugustesse usuühingutesse, seisab selles, et nad kujutavad ette, nagu oleks usuõpetus võimas muutma Jumala seadusi s. o. et teatavasse usuühingusse kuuluvus vabastab hinge enesevastutusest Jumala ees. Ei usklikud ega usuühingud või muuta Jumala seadust: **igal tuleb ise aru anda enese eest.** (Rom. 14, 12).

Maha kiskudes Evangeeliumi tee maailmlikkude mõistete ja tahtmistega jalge alla, meie ees **ei seisa** enam Evangeeliumi tee ja Evangeeliumi usk, vaid inimlik tee ja inimlik usk.

Tõepärased Kristuse õpilased, kes **ei ole palgalised**, käies enesesalgamise ristiteed, leiavad vastukõla ja mõistmist ainult nendes hingedes, kes otsivad, nagu Kristuse õpilased ise, tõe ja kõrgeid vaimlikke pühaelu aateid Kristuses! —

„Ära karda väike kari!“ — ütleb Kristus. (Luuk. 12, 32). Kristuse teed käijate vähesus just ongi tõendiks, et see tee ei ole vastu võetav laiadele massidele, kes tahavad elada inimlike tahtmistele rahuldamisele — enesearmastuslikku isiklikku elu. „Häda teile, kui kõik teist head räägivad“ — ütleb Kristus (Luuk. 6, 26). Kiidetakse neid, kes avavad laiu mugavaid inimlike teid, kiidetakse ka neid, kes ise käivad inimlike teid mööda. Inimesed kiidavad neid, kes käivad nendega üht teed; kiidavad selle eest, et minnes üht teed, nad katavad nende maailmlikud teod, tehes samuti kui nemad. Laimavad, häbistavad ja teevad maha neid, kes ei taha käia nendega üht teed: laia, mugavat; ja sellega paljastuvad minejate vaimlikud mädapaised ja nõrgad kohad. Hingelised inimesed käivad inimlike teid mööda ja nende elu on tulvil maailmlike tavu ja maailma vaimu. **Kristuselt avatud ristitee, enesesalgamise tee** (Luuk. 14, 33) **on neile mõistmata ja vastuvõetamata, ehk küll nad nimetavad ennast „usklikkudeks.“** Tundes inimlike nõrkusi, palgalised pakuvad hingedele kompromisse ja soovivad ühendada seda, mis Jumala Sõna järgi ei ole ühendatav: mahutades ühte vaimliku maailmlikuga ja patusega. (II Kor. 6, 14–18).

„Aga teie“ — pöördub Kristus Oma õpilaste poole — **olete maa sool!** (Mat 5, 13).

Soola tarvitatakse kui vahendit, mis takistab mädanemist ja annab toidule maitse.

Olles soolaks, Kristuse õpilased peavad tõkestama igasugust patust lagunemist, igasugust moraalselt mädanemist, s. o. **nad on kohustatud avama hingedele ja ise oma ellu rakendama Kristuse Vere väge, mis lõpu teeb patu levinemisele.** Mädanemine inimese vaimlikus loomuses tekib tema patusest olemusest. Sool, mis ei oma seda väge visatakse välja. Niisugune on nende usklike saatus, kes vastu võttes ja omastades elus maailma vaimu ja maailmlikud tavad*) ei tule ise välja **sisemisest** patusest seisukorrast ja ei suuda viia hinge oma patuse seisukorra äratundmisele. Varem või hiljem, nad hüljatakse kui kõlbmatud vaimliku elu jaoks.

„Teie olete maa sool“. **Kristuse õpilased on soolaks hing-lihalikkudele usklikele, see on, nad on kohustatud Kristuse väge olema vaimlikuks soolaks usklike suhtes ja avastades nende**

lihalikus seisukorras sisemise mädanemise protsessi, avama liha mädapaised ja vajaduse surra nendele. Siin alles algab tõsine vihavaen Kristuse õpilaste vastu! Mitte maailm reetis ja mitte maailm süüdistas Kristust! Ärandjaks oli Kristuse teesklev sõber Juudas ja keelekandjateks vanemad usklike seast.

Maailm ainult kordab valet, keelepeksu ja julmastudes lööb risti Kristuse: maailm saadab korda seda, mida ettejoonestanud „usklikud“.

Kristuse õpilased jänunevad inimsoo päästmist ja täielikus enesesalgamises, kannatavas Kristuse armastuses otsivad, kus saab päästa hinge... **nad on maailmale valguseks!** (Mat. 5, 14).

Sõbrad mõistke! Kristuse õpilased ei salga ennast, maailma ja isiklikku elu selleks, et pöörduda tagasi sinna — **ei!** Õpilased salgavad eneses **kõik** (Luuk. 14, 33) selleks, et tõusta ikka kõrgemale Kristuses sisemise elu vaimlikutrepist astmeid mööda, s. o. ikka enam ja enam mahutada enesse Kristuse **Valgust.** Mis puutub töepärastesse Kristuse õpilastesse, nad alati kohtuvad vaimus palves Jeesuse jalgel: **nad tunnevad üksteist Kristuse Vaimu poolest.** Neid ühendab Kristuse armastus ja **siin ei või olla arusaamatuste ja keelepeksu paika! Kristuse õpilased on ükshingsed, üksmeelsed, ühes vaimus ja ühes koos.** (Ap. teg. 4, 32).

Tundmata sagedasti füüsiliselt üksteist, nad tunnevad ära üksteise Vaimu poolest **Kristuses.** See on lubamata vaimlik kuritegu, kui juhtub, et Kristuse õpilane on vastu võtnud laimu oma venna kohta! Jumala Sõna avab, kes võib asuda Tema pühal mäel ja Tema asulates: „**Kes keelt ei peksa, oma seltsimehele kurja ei tee ega laimamist oma ligemise peale vastu ei võta.**“ (Laul 14, 3). „**Kes laimab salaja oma ligemist, seda tahan ära kaotada, ei ma salli seda kellel ülbed silmad ja hooplik süda on.**“ (Laul 101, 5). Nüüd on küsimus: kas „usklikud“ üldse arvestavad Jumala Sõna tekstidega? Kui ja, **siis on tarvis ka talitada Jumala Sõna järgi!** Kui meid saatan inimeste kaudu on segadusse viinud mingisuguse valekuuldusega venna või õe kohta — aga see juhtub ikka lihalikkudel kadedusest ja võistlustungist vaimlike vastu — siis meie **oleme kohustatud** palves teada saama **tõde** Issandalt.

Issand avab alati tõdel! **Mitte jagada veendeid see on üksasi, aga äratenni-**

*) tavad — harjumused, kombes.

mata kompromiteerida ja maha teha— see on koguni teine!

Individuaalsed erinevused veenetas, seda enam vaimlikus vallas Jumala Sõna järgi on vajalikud selleks, et avaneksid asjatundjad*). Kuid individuaalselt erinevad tajud ei anna õigust usklike keskel võistluse ja võitluse sisseseadmiseks. Sissevõetud sellest, lihalikud usklike lähivad nii kaugemale, et langedes saatana kätte hakkavad levitama laimu, võtavad valesunnistajaid ja tungides kallale vaimlikkudele, toovad välja kõik oma liha madaluse.

„Teie olete maa sool!“ Selle vaimliku kutsumise ellu viimiseks on vaja kõikidel Kristuse õpilastel relvastuda mädanemisprotsessi vastu lihalikkude usklike keskel.

Kristus ei ainult ava Oma õpilastele, et Ta neile annab soola vaimliku tähenduse, vaid avab ka õpilaste kutse maailma suhtes: „teie olete maailmale valgus!“ (Mat. 5, 14).

Pidades silmas neid kaht suurt kutset, tungime meie innukalt oma teenimise sügavusse ja vastutusse Jumala ees, ning jättes pimeduse ajad, kõrvaldame igasugused lihaavaldused ja vaatamata individuaalsele erinevusele meie vaimlikkudes erikutes ja andekuses, **vaatamata kuuluvusele mitmesugustesse kogudustesse, säilitame Kristuses ühe vaimu - terviku „Ühendus Kristuses“!**

Ühingu esimees.

Surev hing.

See oli kevad täies ilus, tema noore ja kauni ilme...

Ta hingas aroome esimeste puhkenud õite...

Ta hingas värskust hommiku ja kustutas janu pisaratega sooja — vaiksa öö...

Ta samme oli vaevalt kuulda... ta vaevalt puudutas maad...

See oli hing vaikne, kui pilvitu taevas... õrn, kui lillede õilmed... ta varjas end ilus ja haihtus harmooniasse...

See oli hing, kelles põles elu ebamaine... ta kartis inimesi ja eraldus vaikimisse...

Ta palvetas ja nuttis üksi — kellestki mõistmata...

Saabus suvi... Kuumus hakkas põletama maad... rohi ja lilled närbusid kõrvetavate kiirte all...

Loodus lämbus... janunes... ja oli suremas kesk südapäeva... kesk elu öitsengut...

Hing osastus maailma ja inimesed röövisid tema helge nooruse õrna jume... ta laulis südamega õrni laule... ta hõikus ja janunes püha armastust... kuid kuumavad, tummad kivid olid vastuseks...

Ja hing suri jänust võõrail rannul kibedate — soolaste vete... ta vaevu hingas,

kuid ei olnud kedagi, kes tunneks kaasa ja mõistaks teda...

Läks mööda teine hing... ta käis teed kitsast, okkalist Kristuse teed... käis raske risti all... jalad veres ja kõhetud käed ta tõstis taeva poole...

See oli kannatava - armastuse hing!

Ta kogus kastet lilledelt ja jootis surevat hinge...

Kummardudes haigele hingele, niisutas teda pisaratega oma puhta armastuse... ja tasa, tasa palvetas ta kohal...

Hing nuttes langes rinnale teise hinge ja nuttes avas talle oma kannatuste ja rännakute sügavusi seas inimesi maiseid...

Ja nad leidsid vaimus teineteise... mõistsid teineteist ja sellest ajast ei lahkunud enam...

Vaikne soe sügisõhtu... sätendab õrnalt, vaikides kuu... ja tähed vilkudes vaatavad taevavõlvilt...

Kauguses suliseb ojakene... õhtune kahin libiseb lehestikus...

Sellel õrnal eluõhtul vajusid hinged Kristuse igavesse ellu...

ja **surev hing sai elavaks!**

Õde Kristuses *Nataly Smirnoff.*

*) I. Kor. 11, 19.

Usklikkude suhtumisest maailma.

Luuk. 9, 57–62.

(järg)

Kõik see, mis eelpool koostatud avab meile, kooskõlas Jumala Sõna tekstiga, kolm tüüpi **Kristuse** õpilasi. Esimesed ei peatu enesesalgamise ees, vaid äranähes Kristuse ja äratundes Temas oma Päästja, ilma igasuguse kauplemiseta, ise jätavad ka oma isa maha ja käivad Kristuse järel; tundmata kahju mineviku pärast, katkestades kõik köitmed maailmaga ja sugulastega; nad valivad välja „parema osa“! Need on Sebedeuse pojad! (Mrk. 1, 16–18). Teised põhjendavad **vajadusele, enne** kui järgneda Kristusele, täita oma viimane kohustus maailmas—**viivitavad** ja tingivad. Kolmandad ei suuda katkestada sisemisi sidemeid maailmaga: neid tõmbab tagasi... mis just — see on vaimlikult ükskõik. Tõsiasi on: nad ei suuda kuidagi lahkuda maailmast! Nad mõtlevad välja kõige vagamaid ettekäändeid ja vastuvaidlemata tõendeid selle kohta, et säilitada oma sidemeid maailmaga. Kristus sel korral ei tungi selle küsimuse vaimlikku analüüsi, nagu see oli teisel juhul, vaid **otsekohe** teeb avalikuks tegeliku põhjuse, et nad ei taha lõpulikult katkestada maailmaga ja **ei lase Ennast viia** eksitusse nende jüngrite palavatest tunde puhangutest, usutamistest ja lubadustest: „ma käin Sinu järel!“ Vaatamata nende kaunitele sõnadele, Kristus toob nähtavale nende vale vaimus ja tunnistab selle tüübi jüngrid kõlbmatuks Jumala Riigi jaoks. — Meie igaühe kohus on katsuda läbi ennast missugusesse nendest kolmest tüübist kuulume meie? — **Vajadus** vaimliku tee pärast **sisemiselt ära salata** maailmaga siduvat sugulusköitmed, on tõestatud Jumala Sõna poolt. Usklikud on kutsutud säilitama oma sisemine seisukord **roojastamata ja ärarippumata** maailmast. Omades maailmas teatava kohustuse oma sugulaste vastu, usklikud on kohustatud seda täitma, kuid olema selles küsimuses sisemiselt vabad ja täitma seda kohustust kooskõlas sellega, kuidas avaneb antud juhul Jumala tahe, kuid sisemist oma seisukorda Kristuses nad ärgu tehku süngeks ja raskeks läbikäimisega, osavõtmisega, enesekinnistamisega maailma külge ja mingil juhul ei tohi kaotada vaimlikku maailmliku pärast või reeta vaimlikku maailma ja liha pärast — see on juba otsekohene Kristuse äraandmine, niisugused hinged ei

saa kätte vaimlikku: nad ei ole Kristuse väärt (Luuk. 14, 26) ja neist pole loota head Jumala riigile (Luuk. 9, 62). Nii õpetab meid Jumala Sõna! Katkestades seose maailmaga, usklik on kutsutud särama kui valgusalikas ümbritseva kaasaja koleduse keskel ja paistma vaimlikuelu tegudega, mis koondunud Jumalas!

„Nõnda paistku teie valgus inimeste ees, et nemad teie häid tegusid näevad ja austavad teie Isa, Kes taevas on.“ Matt. 5, 16.

Kas on aga usklikkude seisukord niisugune? —

Tegelikus elus paneme tähele, et usklikud osastuvad maailma vaimu: ajavad juttu maailmlikul kõneainel, tunnevad huvi maailmliku elu vastu, loevad maailmlikku kirjandust, võtavad omaks maailma kirjandusliku vaatekohta, kohanduvad isegi maailma moele, ümbritsevad ennast küllusega (1 Tim. 5, 11), mugavusega ja iluusemetega (1 Tim. 6, 18–19; 6, 8–10). Olles ahvatletud selle maailma vürstist—saatanast, nad tunnevad, mõtlevad, teotsevad ja elavad vastavalt saatanlikule taktikale: sulevad silmad ülekohtu- ja pimedusetegude peale, katavad kurja, ei noomi, ei tee avalikuks, vaid vaikivad diplomaatlikult isiklikude sihtide pärast. Tagajärjeks on vaimu ja sisemise seisukorra täielik ähmastumine, aga usklikud ka selles seisukorras jätkavad Jumala Sõna kuulutamist ja õpetavad teisi tõele, valgusele, armastusele.. mitte näha tahtes kõike seda hirmsat kiusatust, mille nad tekitavad ümberseisjates **oma Jumala Sõnale vasturääkiva isikliku eluga**. Apost. Paulus käseb valjult: **„ärge võtke osa viljatutest pimedusetegudest, vaid noomige neid“**. (Eves. 5, 11) (Tiit. 1, 13; 1. Tiim. 5, 20; Juud. 1, 23).

Avastada pimedust, on Kristuse valguse tegevus (Luuk. 8, 16). Selle sisemise segunemise ja maailmaga sõbrustamise peamiseks põhjuseks on lihalik auahnus (Jaak. 4, 16–17): headena inimeste juures läbi lüüa ja mitte kaotada oma mõjuvõimu.

„Häda teile“, ütleb Kristus, „kui kõik inimesed teist head räägivad!“ (Luuk. 6, 26). See lihalik auahnus, arvestada inimeste arvamustega, pöörab kõrvale paljusid tõetelt valele. (1. Kor. 4, 3).

„Usklikud ei ole sugugi huvitatud sellest, mida mõtleb Jumal neist ja kuidas seisavad nad Issanda ees; inimeste arvamine on neile niivõrt tähtis, et nad lähevad igasugustele vaimulistele järeleandmistele, et mitte kaotada tähtsust inimeste silmis, et mitte pillata oma isiklikku autoriteeti. **Ja vahetavad kõik vaimliku läätseleeme vastu!** (1. Moos. 25, 34; Eebr. 12, 16–17). „Kõik arvan pühkmeks, et omandada Kristust“, ütleb apostel Paulus. See seisukoht saagu ka meie vaimliku elu **aluseks!** — Eelpool toodud tekstidele võib veel lisaks tuua palju teisi, mis tõestavad, et usklikud peavad ennast hoidma eraldatuna, isepäinis maailmast oma sisemise vaimliku elu poolest, mitte osastudes ja mitte puutudes maailma ja tema saatanlikku vaimu, vaid selles vaimlikus isepäinsuses olema valgusallikateks maailma pimeduse keskel. (VII. 2, 15). Usklikud väljendavad vastupidist: nad ei eraldu, vaid tervena läbistatud läbikäimisest maailmlikkudega, lasevad ennast juhatada **nende** mõistetest, vadedest ja veendumustest ning kaotavad sel kujul täiesti vaimliku valguse ja truuduse Issandale, lahkudes ikka kaugemale läbikäimisest Kristusega. Tagajärg nad kaotavad lõplikult valguse ja **Kristuse Vaimu** enese sees ja muutuvad ikka enam maailma inimeste sarnasteks — nad kaotavad Vaimu elu... ja nende vaimulambid kustuvad, samastudes maailma pimedusega (Õpet.s.13,9). Ärgem unustagem, et lendavmadu viimaseks ajaks (Iim. 12, 4) tõmbab kaasa oma õpetuse sabaga, oma võimuga, oma saatanliku vaimuga kolmandiku tähti taevast. See protsent on kohutav ja aeg on teadvusele tulla, valvata, „hoida ennast roojastamata maailmast“, et mitte langeda kiusatusse ja mitte osutada **taevast maa peale mahaheidetute seas**. Peamine kurjus, kordan, seisab selles, et kõige varasemast lapseast peale poogitakse sisse leppimine maailma vaimuga ja esitatakse nõudmine kooskõlastada selle saatanliku vaimuga, meelepärast olles ja teenides teda terve oma eluga. Tänapäeva usklikud vanemad, lihaliku auahnuse pärast, lasevad maailma vaimul, roojasel vaimul, puutuda oma lapsi: vaimlikult tähendab see tuua oma lapsi ohvriks maailmikule jumalale — molokile. Saates korda selle hirmsa vaimliku kuriteo Jumala ees, usklikud jätkavad teiste juhatamist tõe sisse (3 Moos. 20, 2-5). Just selles täielikus, lõpulis sisemises eraldumises maailmast seisabki Kristuses püha elu elamise kõige suurem ja põhilisem raskus.

Mitte arvestada maailma ja inimeste arvamustega, on vaimliku elu esimene nõue; siit järgneb, et tuleb olla valmis kannatama tagakiusamist ja laimu maailma poolt Kristuse tõe eest. Maailm kiidab ja armastab **oma** (Joh. 15, 19), **aga kõiki, kes tahavad jumalakartlikult elada Kristuses Jeesuses, kiusatakse taga**“, hoiatab meid Jumala Sõna (Ap. teg. 14, 22; Viil. 3, 10), kuid **„õndsad on need, keda tagakiusatakse õiguse pärast“**, ütleb Kristus, **„sest suur on nende tasu taevas“**. Usklikkudel, selle asemel et avastada maailma vaimu kui kurjust ja pimedust, on vaimlik nägemine niivõrt nürinenud ja kinni jäänud, et nad ei loe enese kohta kuriteoks äraanda ennast maailmlikkudele meelelahutustele ja ajaviidetele, oma mineviku mälestustele (Jess. 43, 18 Allioli tõlge), anduda maailmlikkudele järeleandmistele ja muredele oleviku või tuleviku pärast, ehitades nagu ilmlikudki inimesed, mitmesuguseid eluplaane: kõike seda teevad selle maailma inimesed, aga Jumala Sõna keelab, keelab valjult (Room. 8, 7–8).

Jumala Sõna käseb meid: „**vangistage igasugune mõtlemine sõnakuulmisse Jeesusele Kristusele**“ (2. Kor. 10, 5) ja „**mõelge ülevastele asjadele**“ (Kol. 3, 2), s. o. vaimlikule, Jumalikule, taevasele“. Kaasaegsete usklikkude häbiks ja teotuseks kõik see sisemine võitlus, jõupingutused, mida avab Jumala Sõna maailma vaimu vastu kõikides tema väljendustes: mõtetes, tunnetes, tahtes j. n. e on usklikkude poolt hoopis maha jäetud. Selles suhtes on suured pühakute saavutised, kes olles väljaastunud õigeusu kirikust, läksid eemale inimestest ja andusid erakluses vaimlikule vägitegevusele enese kallal ainult selle sihiga, et **vangistada eneses kõik maailmik ja koonduda ülevasele!** Kas ei pea ka meie, kui Kristuse jüngrid, seda enam algama niisugust võitlust **iseeneses** ning võites ära ja hüljates Kristuse väega kõik maailmik, kõik millest lehkab vastu satanism ja tõukab meid täielikku pimedusse vaimlikku surma, minema vaimlikku ellu Kristuse kaudu.

Kui meie oleme vaimlikult pimedad ja ei tee enam vahet vaimliku ja ilmliku vahel, siis on vaja paluda Kristust ja Püha Vaimu teha see jaotus meie sees, sest „Jumala Sõna on elav ja tungib läbi kuni hinge ja vaimu jaotuseni, mõistab kohut mõtlemiste ja südame kavatsuste järgi“. (Eebr. 4, 12)

Nataly Smirnoff.

(järgneb).

Ümberlukkamine.

Mat. 5, 39.

Kristliku ühingu „Ühendus Kristuses“ vastu ajakirjanduses levitatud laimuartiklite puhul peab ühingu juhatus oma vaimulikuks kohuseks avaldada järgmist:

Kõrged puhtvaimlikud ideaalid ja eesmärgid, mida püstitanud kristlik ühing „**Ühendus Kristuses**“ erandlikult Jumala Sõna alusel, ja mida tegelikus elus taotlevad tema liikmed, kihutavad ateiste ja teiste voolude esindajaid (inimlike õpetuste või Jumala Sõna vastaseid) vale ja alusetu teadete levitamisele. Nende siht on ärritada ja mürgistada seltskonna arvamist „**Ühendus Kristuses**“ vastu!

Ühing oma liikmete näol peab enesele auks ja rõõmuks kooskõlas Jumala Sõnaga (Matt. 5, 10—11) välja kannatada ära teenimata laimu Kristuse ja Tema tõe pärast. „**Ühendus Kristuses**“ vaatamata levitavatele valesüüdistustele, ei soovi kurja oma vaenlastele, vaid palub nende eest, et **Elav Jumal** ka nendel avaks vaimlikud silmad.

Ühing täidab täpsalt oma kohustusi seaduse ees, pidades mees Kristuse sõnu. (Mat. 22, 21).

„**Ühendus Kristuses**“ kui puht-vaimulik kristlik ühing, ei tee tegemist poliitikaga üldse (Põhikirj, 2. peat. § 2 ja omal ajal välja kuulutatud „Elu-Päike“ № 5 1934. a. ja „Солнце Жизни“ № 1 1933. a). Kr. ü. „**Ühendus Kristuses**“ ei puuduta üksikuid kirikuid ja kogudusi kooskõlas oma põhikirjaga (2 pt. § 2.), vaid uurib kristlaste vaimlise elu puudusi üldse, et avada jänunejatele hingedele võimalus kõrvaldada neid puudusi oma usuelus.

See tähendab „**Ühendus Kristuses**“ ja tema liikmeid mitte mõista, kui nähakse selles Kristuse kannatavarmastuse töös kohtumõistmist teiste usuvoolude üle või vaenu teiste ususeltside vastu. Muidugi vaimlikke sügavusi võib mõista ainult see, kes ise on jõudnud selleni astmenil Jumala Sõna ütleb: „**Hingeline inimene ei võta vastu seda, mis Pühast Vaimust, sest ta peab seda meeletuseks; ja ei võigi arusaada seepärast, et selle üle peab otsustama vaimlikult. Aga vaimlik inimene otsustab kõige üle, aga tema üle otsustada ei või keegi.**“ (1. Kor. 2: 14—15).

„**Ühendus Kristuses**“ juhatus peab aga oma kohustuseks lugejate ees tõesõna ütelda nendes küsimustes, mis ajakirjanduses on laimu otstarbel äravassitud, moonutatud kujul edasi antud või väljamõeldud ühingu ja tema tegelaste kohta:

1) Ühingu ei ole kedagi Krusenbergi nime-
list üliõpilast, küll aga seisab nimekirjas Tartu
ülikooli füüsikalise keemia laboratooriumi **assis-**
tent Edgar Krusenberg.

2) Andmed abikaasade Smirnoffide elu kohta
ei vasta tõele.

3) Ühingu korralduse järgi kannavad nais-
soost tegevliikmed valgeid peakatteid, nagu see
üldiselt tuntud. Prl. Herta Lasbergil oli keela-
tud teenistuskohal ühingu valge peakatte kand-
mine, seepärast kandis ta helesinist villast kaju-
tud mütsikest. Seda võivad tunnistada kõik
Rakvere linnaapteegi külastajad. Ühingu naissoost
liikmed mingit musta kuube ei kannu. Sellest
on näha, et „Rahvaleht“ „Normani sekti“ kom-
bed ja õpetuse äraseganud „Ühendus Kristuses“
ühinguga; „Normani sekti“ on need mustad
kuued vormiks.

4) Prl. Herta Lasberg ei ole oma palka
Põltsamaale saatnud. Tema väike kassuri palk
võimaldas ainult isikliku äraelamise (korter ja
ülespidamine). Prl. H. L. elas juba enne Smir-
noffide Rakverre asumist omaette korteris, mis
kindlaks tehtud majaraamatu järgi. Tegeledes va-
bal ajal ühingu ajakirja „Elu-Päike“ levitamisega,
saatis H. L. ajakirjade müügi summe Põltsa-
maale „Elu-Päikesse“ talitusele. (tõendiks on post-
kviiit ja arved)

5) Prl. H. Lasberg loobus jaanuari kuust
oma senisest teenistuskohast selle sihiga, et
asuda ühingu ajakirja toimetusetegelase kohale
kakkuleppel kristliku ühingu „**Ühendus Kristu-**
ses“ juhatusega (ametlik kirjavahetus selle
kohta on olemas). Ühingu juhatuse poolt paku-
tav tasu oli täielik priiülespidamine ja eraldi
priikorter ühes kütte ja valgustusega. Ühingu
juhatusel teadaolevate andmete järgi ei ilmunud
prl. Lasberg uuele teenistuskohale seepärast, et
tema ema kukkudes uulitsal, põrutas põlve,
haigestus (sellest võib tunnistada Dr. Eberhardt
Rakveres) ja tütar H. L. jäi pr. Smirnova palve
peale koju ema põetama. (Ka selle kohta on
kirjalikud dokumendid).

6) Prl. H. Lasberg ei ole pühade vaheaega-
del ja vabadel päevadel Põltsamaal viibinud.
Ainult möödunud aasta suvel kahenädalisest
puhkusajast veetis ta mõne päeva Põltsamaal,
suurema osa aga Tallinnas.

7) H-r Edgar Krusenberg ilmus Rakverre
ühingu vanematekogu liikme Saarmani poole
isiklikes asjus. Sinna tuli ka tema sugulane
prl. H. Lasberg, kes muu seas teatas, et tema

sõitvat järgmisel päeval teenistuskohale Põltsamaale. Kodustega arusaamatuste ärahoidmiseks palus prl. H. Lasberg h-ra Krusenbergi, kes tuntud rahuliku iseloomuga isikuna, neid külastada ja emale ära seletada uue koha paremusi ja sobivust. H-ra assistent Krusenberg täitis prl. L. palve ja läks oma sugulaste vahele rahu tegema. Niisiis külastas assistent Krusenberg mitte prl. H. Lasbergi, vaid tema ema, teadmata et emal ja vanemal õel oli juba kindel otsus tehtud jätta H. Lasberg omale teenijaks ja karjatüdrukaks, nagu H. L. ise tunnistab oma teadaandes*). Vaatamata h-ra Krusenbergi rahulikule seletusele seisis ema ja õde väevõimuga sõitmise vastu. Prl. H. Lasberg kartes kaotada lubatud teenistuskoha, sõitis Põltsamaale väljaselgitama koha asja ühenduses olukorraga perekonnas. Koha asja õiendanud, sõitis H. L. samal õhtul Rakverre.

8) Mingeid politseilisi järelepärimisi H. Lasbergi Rakverre tagasitoimetamiseks ei ole Põltsamaal saadud, see on ajakirjanduse väljamõeldis („Kaja“, „Vaba Maa“, „Virumaa Teataja“, „Postimees“ 27. märts. 1934. a. ja „Rahvaleht“ № 37 1934. a.)

9) Härra Smirnoff ei ole kunagi munk olnud. „Rahvaleht“ sai nii haaratud oma fantaasiast, et segas ära venna Smirnoffi Lutheriga ja kirjutab Smirnoffile külge munga Lutheri romantilisi eluviise — munk abiellus aadlisoost naisega**)

10) Smirnoffide esimene alaline elukoht oli Rakveres, Vaksali tän. № 24, proua Smirnoffi onu majas, aga mitte Narvas, nagu kirjutab ajaleht. Peale onu surma sai proua Smirnoff kui pärijaid pärandusest ning maja müügist osa ja asus koos perekonnaga elama Pärnu.

11) Mõnede isikute, kes taga ajasid isiklikke sihte, kollektiivkaebus (8 allkirjaga) möödunud aastal, viidi valesüüdistuste saatel juurdluseni, kus selgus, et ükski süüdistus ei olnud kindlaks tehtud, millest ka ajakirjandus möödunud aastal teatas! Sel viisil „Rahvalehe“ № 37 1934. a. teade, et politsei oma poolt algas juurdlust, ei vasta tõele: juurdlus oli kaebuse tagajärg.

12) Keegi pole Rakveres oma vanemate kodust põgenenud ühingusse. Enne ühingu asutamist Rakveres elasid asutajad liikmed iseseisvalt omaette korterites, rippumata kodustest. Ka selles küsimuses levitab ajakirjandus valeteateid. Dokument — majaraamatud.

13) Prl. Meeta Orav tutvunes Smirnoffidega siis kui ta oli ülikoolist väljas ja ema poolt uulitsale aetuna***) sõitis enesetapmise mõttega peas Smirnoffide juurde, millest Smirnoffid on teda Kristuses päästnud.

*) Dokumentaalselt põhjendatud prl. H. Laasbergi tunnistus.

***) Martin Lutheri abikaasa oli Katharina von Bora (endine nunn).

****) Dokumentaalselt põhjendatud prl. M. Orava tunnistus, milles ta ka tõendab, et ta oma isa pärandusest oma osa ei saanud.

14) Kõikidele ühingu liikmetele, sõpradele ja külastajatele on hästi tuntud, et ühingul oli kahekordne suurkorter Rakveres Kunderi № 1, kus vendade magadisruum oli ülemisel majakorral, õdede magadisruumid olid all korral maja vastaspoolel. See rõve laim^{xxx)} lükati ümber juba möödunud aastal tunnistuslike töönditega. Just selles suunas on ühingus kõige valjem jälgimine vanemate liikmete poolt*).

15) Mingit avalikku tööd abik. Smirnoffid Põltsamaal ei alanud, seda teab terve Põltsamaa linn! Ka ühing ei leidnud vaja olevat seal koosolekuid ja vaimlikke kontserte korraldada, vaatamata korduvate palvete peale Põltsamaa elanikkude poolt. Selleski küsimuses avaldab ajakirjandus valeteateid. Mis sihti taotlevad need ajalehed niisuguse avaliku valega?

16) Ühingu poolt ei ole mingit raha nõudmist olnud Tallinnas asuvate liikmete vastu. Ka mingeid armastuse andeid ei ole ühing oma liikmetelt nõudnud. — Kõik usu ühingute juhid: pastorid, preestrid, kuulutajad j. n. e. saavad oma ülespidamise liikmetelt ja keegi ei näe selles midagi halba. Keegi ei nurise ka nende tehtavate alaliste kingituste pärast. Kui aga kristlik ühing „Ühendus Kristuses“ ei tee mingeid rahakorjandusi, kel pole palgalisi tegelasi, kus kõik on pandud Jumala Sõna alusele ja tegelased teenivad leiba oma isikliku tööga, igaüks oma elukutses (nagu ap. Paulus meile eeskuju annud) siis leitakse vaja olevat selle eest rüvetada ühingut valega ja laimuga! (Eriti kriipsutab selles küsimuses valet alla „Rahvaleht“ № 37 k a.)

17) Ajalehed kinnitavad, et ainult Smirnoffidel pole olnud mingit varandust („Virumaa Teataja“ Rakveres ja „Rahvaleht“ Tallinnas, kriipsutavad eriti seda alla), sellel põhjusel annab pr. Smirnoff avalikuks teadmiseks nende ainelise seisukorra. Pr. Smirnoff sai Eestis pärandust emalt ja kolmelt sugulaselt mida ta võib dokumentaalselt tõendada. Ka sai pr. Smirnoff Eesti Vab. Valitsuse poolt võõrandatud maa tasu, millest on jutt järgmises punktis. Peale selle pr. Smirnoff kui kõrgema pedagoogilise haridusega isik andis kuni viimase ajani eratunde**).

Kui ajalehtede välised dokumentaalsed andmed ei vasta tõele, siis on see parim tunnistus sellest, et kirjasaatjad üldse ei ole pühendatud ühingu ja tema liikmete tegelikku olukorda.

18) Kristliku ühingu „Ühendus Kristuses“ ühiskodu majanduslik alus loodi pr. N. Smirnoffi ohverdatus summast, mida ta sai E. Vabariigi valitsuselt võõrandatud maade tasuna. Asutajad liikmed, eesti kodanikud, ei ole mingisugust varandust ühingusse toonud väljaarvatud isiklikud asjad. Eneseohverdatus on per. Smirnoffid ühingus kõikidele ikka eeskujuks olnud! —

*) Praegu on ühingul Põltsamaal 3 korterit.

***) Pr. Nataly Smirnoff oli Eesti Vabariigi Rakvere mees- ja naiskeskkoolides prantsuse keele õpetajaks ja naiskeskkoolis ka klassijuhatajaks.

19) Mööbli sisseseade ohverdas ühingu kindral Schtscherbakoffi tütar prl. Sofie Schtscherbakova ja abikaasad Smirnoffid.

20) „Ühendus Kristuses“ ja tema tegelased Smirnoffid ei ole kunagi õpetanud kaitseväeteenistuse kohustuse täitmise vastu. Tõestuseks toome järgmised faktid: a) Käesoleval ajal teenib ühingu liige F. Kuprin kaitseväes. b) Üliõpilane Edvald Öunapuu sai ajapikendust käesoleva aasta sügiseni ülihariduse lõpetamiseks. c) Hr. E. Krusenberg on olnud kaitseväeteenistus komisjonis. d) Lähemal ajal astub kaitseväkke liige H. T. e) Hra Michail Smirnoff teenis ilma sõjas vene sõjaväes laatsaretis sanitaarina ja ei ole ühtki sõna väljendanud kaitseväeteenistuse kohustuse täitmise vastu.

21) Ühing ja tema tegelased Smirnoffid ei ole kunagi õpetanud abielu vastu, sest see räägib vastu Jumala Sõnale. M. Orava väljaandena ilmunud (1932 a) raamatus „Pimedusest Valgusse“ on selgesti väljendatud pr. Smirnoffi vaated kristlikule abielule Jumala Sõna alusel. Pr. Smirnoff ise on vaimlik ideeline nelja lapse emal! Mingeid töotusi vallaliseks jäämise kohta ei ole liikmetelt võetud, mis oli aasta tagasi kindlaks tehtud.

22) Ajalehed ei varja, et suurem osa „Ühendus Kristuses“ liikmed on üli- ja kesklaridusega isikud. See on õigel Aga mida tõestab see tõsiasi? Sellega kirjasaatja ise lükkab ümber oma kinnituse, et ühingusse astuvad ainult teaduseta, kergesti kaasatõmmatavad ja nõrga tahtega isikud. „Ühendus Kristuses“ liikmete omavahelise koostööna väljaantavad ajakirjad „Elu Päike“ ja „Солнце Жизни“ tõestavad, et ühingu liikmed on iseseisvalt mõtlejad, oma vaimulikkude ilmavaadet isemäärajad arenenud inimesed. Artiklite autorid on juba seltskonnale küllalt tuntud.

„Ühendus Kristuses“ ja tema tegelased Smirnoffid ei ole kedagi mõjutanud loobuma hariduse jätkamisest või lõpetamisest. Mitte ainult assistent E. Krusenberg on lõpetanud ülikooli, vaid ka teisi lõpetab lähemal ajal üli- ja keskkooli. Pr. Smirnoff ise on lõpetanud Pedagoogilise ülikooli keele- ja ajalooteaduste teaduskonnad, kus õppis ka kaks aastat teoloogiat ja apologetikat. Abik. Smirnoffid leiavad, et igale maailma inimesele on haridus tarvilik, kuid vaimuelus ja Jumala Sõna vaimlise sügavuse mõistmiseks on vaja tõsiselt ümberpöörduda ja saada Püha Vaimu, nii õpetab Jumala Sõna (2 Peetr. 1.20-21). Usuline eriharidus inimlikkudes seminarides ei või asendada Püha Vaimuga ristimist. Jumala Sõna ei käse lõpetada ususeminari, vaid saada Püha Vaimu väge ülevalt (Luuk. 24, 49). Ainult Püha Vaimu relvastab vaimliselt jutluseks aga mitte seminar!

„Mis puutub teadmistesse, siis on need vajalikud igale“ — ütlevad abik. Smirnoffid.

23) Ühingu ühiselamusse astumise tsensu-seks ei ole mitte isiku varaseis, nagu kirjutab „Rahvaleht“ ja teis., vaid **töepärane ümberpöörumine, milleta kristlane ühtki kristlikku ideaali elus teostada ei suuda.** Ka kirjutab „Rahvaleht“, et „Ühendus Kristuses“ liikmeks saab alles peale valju ja kestva läbikatsumist. **See on õige, et ühtki kahtlase ülevalpidamisega isikut ühingu liikmeks ei võeta!** Aga millest see räägib? See tõestab, et ühingusse ei või sattuda kõlblusvastase ja kerge-meelse ülevalpidamisega isikuid. Sisemise kodukorra järgi, igasugune kõlvatu või autu liikme ülevalpidamine eemaldab tema ühingust „Ühendus Kristuses“, kuna see vastu räägib ühingu poolt püstitatud põhisihile **s. o. vaimlisele ühendusele Kristuses.** Millisest kõlblusvastasusest võib olla siin juttu, kui ühing taotleb Kristuse enese poolt antud kõrgemaid vaimlisi ideaale, mis võrratult kõrgemad kõlblisest ideaalidest!

24) Anonüümne ajalehe korrespondent kirjutab suurima aukartuse ja kummardamise väärt nime—Jumal—väikese algustähga. Mida näitab see anonüümne härra oma taktitu väljaastumisega suure ja kõigevägevama Nime vastu? Seda, et Jumal ei ole temale ülekõige.

Arusaadav, et niisugune inimene ei või austada Kristuse õpilasi! Otsivad mustust sealt kus seda ei ole! „Ühendus Kristuses“ ei ole asutatud selleks, et levitada „kõlblist mustust“ vaid, et aidata inimest Kristuse väega sellest välja tulla! Sellest kõneleb terve ühingu vaimlik kirjandus ja tegevus!

25) Üks ajalehtedes kinnitab fakti, et h-ra Smirnoff teeb haiged terveks, toob ette selle fakti niisuguses valguses, nagu ei oleks sellel tõsist tähendust. Tegelikuses aga igale arukale inimesele on küllalt meelde tuletada seda fakti, et õieti otsustada h-ra Smirnoffi isiku üle. Kui h-ra Smirnoff **palub haigeid terveks Kristuse väega,** kes on siis tema? Kas võib niisugune inimene, kes nii ligi seisab Issandale, olla ebaaus? nagu „püüab“ esile tõsta ajalehe korrespondent? Jumala Sõnast teame, et Jumal patuseid ei kuule (Joh. 9, 31), vaid kaitseb Oma äravalitatuid kes õhkavad Tema poole päeval ja ööl. (Luuk. 17, 7—8).

26) Ajakirjandus märgib ära et Ühing ja Smirnoffid keelavad tarvitada arstiabi. See ei vasta tõele! Selles küsimuses on täielik vabadus. Teame kõik hästi, et arstid ise, vaatamata nende laialisele kogemusele ja suurele teadmiste varale, konstateerivad fakte, kus nende inimlikkusesse kätte ei jää mingit abinõu haige päästmiseks. Niisugused lootuseta haiged on saanud Kristuse õpilaste läbi imelisi terveks saamisi. Oleme olnud terve rea Kristuse väega terveksaamiste tunnistajateks.

See ei vasta tõe, et abik. Smirnoffid tarvitavad hüpnosi! Nad on veendunud igasuguste hüpnootiliste nähete vastased. Toome väljavõtte pr. Smirnoffi artiklist: „Muljeid Therese Neumannist vaimlikult vaatekohalt“. („Elu-Päike“ № 3, 1933 a.)

„Puht vaimlikult seisukohalt Jumala Sõna põhjal pole sedalaadi nähted nagu suggestioon, hüpnosis, magnetism j. n. e. kristliku päritoluga ja ükski tõene kristlane ei tohi sellega tegeleda. Kõik need demonliku päritoluga nähted alistavad inimese sellele pimeduse väele seeläbi, et nad paralüüsivad inimese tahte. Elav kristlus teotseb ainult Kristuse väega ja ei orjasta kunagi inimese tahtet. (I Kor. 7, 23). Kahjuks pole mul võimalik anda siinkohal üksikasjalikku vaimlikku analüüsi inimese tahte ja tema mitmesuguste elufaaside kohta — loodan ehk tulevikus teises artiklis. Tõesed töölisel Jumala põllul saavad jõudu ülevalt. (Apost. 1, 4-8). Selleta väeta ei tohi ka tööle asuda (Luuk. 24, 49). Ta antakse selleks, et inimesed Jumala Sõna tõe ilmutada ja Jeesuse väega teotseda (Mark. 16, 17 ja 18) aga mitte selleks, et oma poolt kedagi isiklikult mõjutada või veenda, ehk ennast või mõnd organisatsiooni kui päästvat rekomandeerida — see on väljasuletud tõesest, elavast vaimlikust tööst! —

Kus aga kuulutajad oma isikliku mõju, oma autoriteeti või mingit inimlikku õpetust külge pookida püüavad — seal ei või mingit juttu olla Elavast Kristusest, Tema juuresolekust ja Tema jõust! Sellest — religioosne ateism ja vaimlik surm! Suggestioon, hüpnosis, magnetism j. n. e. on lubamata Kristuse õpilastele, sest kõik need nähted ei tule Jumalast, vaid seovad inimese pimeduse väe allikaga, paralüüsivad tema tahe, nii et inimene astub läbi käimisse kurivaimudega.

Avalik osadus kurivaimudega ja surnutega nimetatakse meie päevil spiritismiks.

Piiblis on see valjult surmakaristusega keelatud. Kõik, mis katkestab meie elava osaduse meie Issandaga on valjult keelatud. Kristlane ei tohi suggereerida, hüpnotiseerida, magnetiseerida j. n. e.

Keegi ei või olla kontaktis ühtaegu taevaga ja põrguga.

Väljavõtte 1933 a. „Elu-Päike“ № 4.

„Kui maailm teid vihkab, siis teadke, et tema Mind enne teid on vihanud. Oleksite teie maailmast, siis armastaks maailm **oma**, aga et teie maailmast pole, vaid Mina olen teid maailmast äravalitsenud, seepärast vihkab teid maailm.“ (Joh. 15, 18—19). Nii vastas Kristus, seletades Oma õpilastele selle viha põhjust. „Maailm armastab **oma**“ — nende sõnadega lahendas Jeesus jäädavalt elavate ja surnud usklike probleemi (küsimuse). Maailm kiidab neid usklike, kes jäävad maailma s. o. nemand on maailmale — „omad“. Ja vihkab neid, kes jätavad maha maailma ja lähevad Kristuse järgi.

Häda teile, kui kõik inimesed head teist räägivad, sest nende vanemad tegid nõnda samuti valeprohvetitega“ (Luuk. 6, 26). Kristus väljendab kindlapiirilisel, et ilmlikud usklikud, religioosid inimesed — kiidavad valeprohveteid s. o. usklike, kes ise ennast välja annavad tõesetena ja samal ajal ei käi tõe järele s. o. ei käi Kristuse järel; nende külluslik elu räägib vastu nende sõnadele. Kristus hoiatab valjusega Oma õpilasi valeusklike seiskordade eest, kelle siht on: et maailm neid vastu võtaks, saada kuulsaks, omada suuri kogudusi ja austada ennast ja oma õpetust.

„Ja kõik, kes tahavad jumalakartlikult elada Kristuse Jeesuse sees, saavad taga kiusatud“ teistes piiblitõlgedes on öeldud: „tuleb tagakiusamist kannatada“. (2. Tim. 3, 12) — see on **igavene seadus tõesete Kristuse järgite jaoks!** —

Eestikeelses Jumala Sõna tõlkes ka siin, nagu paljudes teistes kohtades, on hirmus vaimlik viga.

Tahab keegi olla kristlane siis peab ta otsustama Jumala poolt! Maailm ei või vahet teha Jumaliku ja demonliku vahel, sest maailmas on kõik segatud. Ainult tõesel ümberpöörduval kristlasel on vaimlik võime ja and vaimusid eristada: kas nad Jumalast või saatanast põlvnevad. (I Joh. 4, 1). Kes Jumaliku saatanlikust ei erista, saatanlikku maha ei jäta ja puht Jumaliku vastu ei võtta — seda ka Jumal ei võta vastu. (II Kor. 6, 14—18). Seepärast tohib Kristuse jänger tegutseda ainult Elava Kristuse imeväe läbi — iga teine jõud on talle kategooriliselt keelatud.

„...ja kui ülisuur on Tema jõud mida Ta meis — usklike — ilmutab. See on see sama vägevas tugevuses tegutsev jõud, mida Ta Kristuse juures on avaldanud...“ (Ev. 1. 19).

„Kelle sulaseks ma olen saanud Jumala armuanni läbi, mis mulle Tema väerikka tegevuse tagajärjel on kätte usaldatud“ (Evs. 3, 7).

(Tõlkeid Menge järgi).

Inimene ise ei suuda mingit üliloomuliku jõudu avaldada: ta on Jumala oma Looja poolt inimkutsumise piiresse asetatud! Astub inimene omavoliliselt keelatud piirest üle, siis satub ta saatanavõrku, pimedusse ja osadusse kurivaimudega, mida spiritismiks nimetatakse. Taevane Isa on inimese jaoks ainult Oma Pojas ja Tema läbi avanud võimaluse Jumaliku Olemusse süveneda... See süvenemine Jumaliku sünnib ainult Tõe teel, mille meile avab Jumala Sõna: patukahjatus, vana heastamine, pattude andeksandmine, õigustamine, ümberpöördumine (ilmliku elu mahajätmine), Püha Vaimuga ristimine, enese ärasalgamine ning suremine lihale ja isiklikule „minale“ käises tõelikult ja tõemeelselt Kristuse järel! —

Kõik Kristuse jängrid tunnistavad, et nemand ise mingit jõudu ja üldse mitte midagi ei oma — kõik on ainult ristilöödud Kristusel! (Apost. 3, 12-16)

Kristuse jängrid on kui tühjad anumad, mida Issand omal ajal tarvitab... **Jumala vägi antakse neile Kristuse läbi, mitte jängrid ise ei tee terveks, vaid Kristus teeb terveks nende kaudu!**

„Saavad taga kiusatud“ — asemel on öeldud: „**peab taga kiusatama**“. Sellel alusel on tekkinud eesti usklike seas terve krupp, kes loevad enese kohta Jumala Sõna täitmiseks: taga kiusata tõesid usklike. Selle saatanliku loogika järgi tuleb välja, et täidavad Jumala Sõna mitte ainult need, kes kannatavad tõe eest, vaid ka need, kes taga kiusavad tõdel! — Niisugune saatanlik Jumala Sõna kõverdamine (muutmise) on lubamata. Kristus kuulutab ette sellest saatanlikust voolust, mis on ilmunud ka meie juures.

Jeesus ütleb: „...ja tuleb tund, et igaüks, kes teid tapab, mõtleb ennast Jumalale meelehead kui ohvriga tegevat. Ja seda võtavad nemand teile teha, seepärast et nemand ei ole tunnud (tunnetanud) Isa ega Mind. Aga seda olen Ma teile rääkinud, et kui tund saab tulnud, teie see peale mõtlete, et Ma teile seda olen ütelnud...“ (Joh. 16, 2—4). Nähes vaimlike silmadega Oma tõe eest kannatavate õpilaste okkalist ristiteed, Kristus trööstib neid:

„**Õndsad need, keda tagakiusatakse õiguse pärast;** sest nende päralt on taevariik. **Õndsad olete teie, kui inimesed teid Minu pärast lalmand ja taga kiusavad ja räägivad kõiksugu kurja teie peale, kui nemand valetavad.**“

(Matt. 5, 10—11).

Kristliku Ühingu «Ühendus Kristuses»

Juhatus ja Vanemate Nõukogu.

Kas on lubatav kahepaiksus kristluses?

Ilm. 22, 11–12.

Elame ajastul, kus masinate müra püüab lämmatada kõik vaiksed sisemised hääled inimese südames. Ja kui on õnn kellelegi osaks saanud eemale jääda masinatest — millised küll inimese soovil tehtud, kuid millised nüüd inimestele pealesuruvad oma tahte — siis teeb praegune kohutav elutempo inimesest enesest masina.

Ja kui siiski päevase pingutuse lõppedes inimene otsides ringi vaatab, janunedes leida midagi muud — midagi, mis toidaks sisemiselt — siis korruga kõrgel linna kohal lööb särama hiilgav kiri—kutsuvad tuled, kaugelt näib, et seal midagi elustavat, midagi ilusat peaks leiduma, aga kui lähed vaatama, leiad—ainult kino reklaam.

Aga mitte üksi kino, vaid ka arvutud klubid, einelauad, lõbustusasutused — kõik näivalt justkui tahaks midagi pakkuda — tegelikult tahavad inimeselt ainult võtta — ja võtta seda viimast, mis isiksusest veel järgi on jäänud.

Inimesed—eriti haritlased, keda „tempo-
nauding“u vaim kõige mähedamalt püüab, kes aga pisutki on end lahti rebinud selle haarangu alt ja otsivad vaimlikke ideaale— leiavad usulisel põllul aga korruga eest veel keerulisema ja veel hullema rägastiku kui see oli tavalises maailmaelus.

Sada eesmärki, tuhat vaadet ja lugemata arv organisatsioone ümbritsevad korruga inimese ja igaüks tingib, nurub, maksab kas või raha ja lööb teistega lahinguid, et aga inimest saada oma kilda.

Inimene tuli rahu otsima — tahtis Jeesust leida — leidis aga eest rahavahetajaid, lehmakauplejaid ja tuikeste müüjaid.

Ja see maailmas nii domineeriv, närvi-
line tempo valitseb ka siin paljudes organisatsioonides.

Haritlastele kõige enam tuttav ses suunas on vast kristlik üliõpilaste maailmaliit kõigi oma harudega ja eriti N. M. K. Ü. (YMCA) organisatsioonid, kelledest esimene üliõpilasi, teine üldse noori, eriti neid, **kes pisutki tõsisemalt on meelestatud** — otsekohe püüavad paisata nende n. n. „Jumalariigi tööle“ — ja missuguse kiirusega!

Mõtlege — **Jumala riigi tööle** — ilma, et keegi küsiks — kas sa ise Kristust üldse oled leidnud?

Näiliselt justkui vabamad sellest „tempo-
post“, pisut justkui sügavamad ülalmainitud organisatsioonest näivad olevat paljud usklik-noorte organisatsioonid — kuid vaevalt ärganud, tõsiselt alles otsima hakanud inimesele sisendatakse siin varsti veene — „sa oled Jumala laps“. Ja seda tehakse nii lilleliselt, nii kenalt ja lihtsalt, et mitmedki jäävad seda uskuma.

Luteri kirikus sünnib see muidugi veel lihtsamalt — seal pole vaja Kristusest ega usuküsimusest huvi tundagi — sest isegi lapsele, kes vaevalt on õppinud lutust huvi tundma — antakse juba ristimisel kätte see suur tunnistus—muidugi inimeste poolt!

Õnn on, et paljud neist „ristitust“ hiljem ise arusaamisele tulevad ja sugugi ei usu mis neile kunagi — võib olla isegi une ajal — ette loetud.

Algavale püüdjale inimesele öeldakse aga peaaegu kõikjal — „asu aga nüüd kohe kuulutama“ ja „ega tohi lasta jätuda“!

Ja vaene inimene, kelles nii õilsalt puhkenud jänu Elava Kristuse järele—leiab korruga sarnaste juhtide keskel — hää kui ta seda siiski leiab — et temast on tehtud masin — seekord „kristlik“ mehhanism.

Kuulsin kord päält, kuidas üks kuulutaja „vend“ juhatas ühte noort tulihingelist üliõpilast. Üliõpilasel oli tõsine tahtmine minna Kristuse järele ja kui ta kuulutajale ses suhtes esitas mõne küsimuse — andis kuulutaja temale vastuseks — „Ole rõõmus — sa oled ju nüüd Jumala laps“.

Kui üliõpilane **õigustatult** selle üle avaldas kahtlust sundis kuulutaja teda sellesse uskuma järgmise kombinatsiooniga.

„Kas sa loed nüüd ka Piiblit?“ „Loen“ — oli vastus. „Kas sa palud ka?“ „Ja palun“.

„Noh kas sa siis isegi aru ei saa — need on ju lapse tunnused — tahab süüa ja palub — mis sa siis veel kahtled?“

Selle asemel, et otsijat juhatada patukahetsusele, viidi kogemusteta noor edasi-püüdja hing osava ümberveenmisega

eksiteele*)—ja nüüd—ma tunnen isiklikult seda üliõpilast—nüüd on ta käega lõonud ja selja pööranud kõikidele vaimlikkudele püüetele, sest ta otsis elu—aga talle anti surmavat mürki.

Ei ole imestada, kui paljud haritlased hakkavad usku ja Piiblit otse vihkama — sest kui neil ei jatkunud küllalt huvi ja janu, et isiklikult enese ümber vaatamata teed lahti raiuda — siis ümbritsev „kristlaskond“ otse viib neid sarnasesse seisukorda.

„Kuidas aga ära tunda kristlasi igapäevases elus?

Kristlase kõigile silmapaistev joon on see, et vaatamata tema individuaalsetele usulistele veendumustele, ta on alati avalik, tõemeelne ja õiglane. Kuid **kõige silmapaistvam tundemärk on nende eneseärasalgamine — kui see puudub, siis pole ka kristlast.**

Ja kui kristlane tunnistab Jumala Sõnast, siis peab see tunnistus ka asuma avalikkuse, tõemeelsuse ja õigluse platvormil. **Kristlane võib tunnistada ainult nii palju, kui palju ta on valgustatud Kristuse valgusest ja kui palju ta mahu- tab enesesse vaimlikku!**

Missugustes raamides või missuguste seinte vahel ka ei töötaks kristlane, missuguse organisatsiooni esindajaks ta ka ei oleks—**kandes nime kristlane ta ei tohi olla kahepaikne.**

Rõhuva mulje jätab, kui kristlane sisemiselt täielikult peab üht kindlat joont, aga väliselt teiste hingede suhtes varjab oma suuna ja selleks, et teisi ärakiskuda meelitaval teel teeskleb—nagu langeks tema usulised vaated ühte nende teiste hingede usuliste vaadetega. Kui kristlane laskub sarnasele tasemele ja paneb enesele maski ette, siis muidugi ei või enam olla juttugi tõemeelsest kristlusest.

Kordan veel, et individuaalsetes veendumustes usuvallas on igaüks vaba ja peabki neid vabalt väljendama — aga just selle vabaduse pärast on lubamatu teeselda.

Ma olen avalikult väljendanud oma veendumusi selles küsimuses — Jumala Sõna alusel Kal. 5, 1. „Seiske nüüd vabaduses, miska Kristus meid on vabaks teinud ja ärge laske endid mitte jälle panna orja ikkesse“.

Mõni aeg tagasi töötasin suure huviga kaasa Eesti Kristlik Üliõpilasühingus—aga varsti lahkusin sealt.

Paljud on mulle esitanud küsimuse — mispärast mina, töötades nii veendunult, mõni aeg ka esimehena Eesti Kristlik Üliõpilasühingus, miks ma maha jätsin kogu selle organisatsiooni ja tööpõllu?

See küsimus seatakse mulle tihti väga kategooriliselt — et miks ma leides Elava Kristuse jätsin maha **Tema töö?**

On kerge siin saada selgust, kui jälgida Kristlik Üliõpilasühingu iseloomu kujunemist ja kui silmaspidada sealjuures ühingu põhikirja.

Põhikirja järgi tahab Eesti Kristlik Üliõpilasühing koondada üliõpilasi Kristuse ümber—kõrge aade, mis kindlasti on vastuvõetav kõigile vaimlikult otsijaile ja mis ka palju juuremeelitab. Tegelikult aga orjastus ühing vaimlikult täielikult luteri kirikule.

Kristuse töö võib toimuda ju ainult vabaduses, tões ja õiguses, sest Kristus ise on Tõde — ja kui ma võisin töötada kooskõlas E. Kr. Üliõpilasühingu põhikirjaga, mis ei orjastu vaimlikult luteri kirikule ja mis töötas anda kõikide usu-suundadega üliõpilastele võimaluse koonduda ja ühineda **Kristuse** ümber, siis ma sulasin ühte selle liikumisega, kui aga luterikiriku tegelaste mõjutuse saatel ühing täielikult kaldus ühele poole — eriti praeguse esimehe A. Põllu juhatusel — s. o. ühing läks täielikult välja põhikirja raamidest — loomulik, et ma siis lahkusin.

Nii on palju organisatsioone, kus põhikirjas on nõue — minna Kristuse järele — kuid tegelikkuses sünnib orjastumine kitsale usuvoolule või isegi maailma vaimule.

Otsija hing, kes januneb ühenduse järele teiste otsijatega Kristuse ümber ja kes lihtsameelselt usaldab mitmeidki palju-töötavaid põhikirjasid — saab tihti raskelt pettuma.

Kindlam on juba jälgida organisatsiooni liikmete isiklikku elu — ja seal kus sa leiad, et liikmed püüavad eneseärasalgamises ja vabaduses minna kitsast Kristuse teed—seal leiad sõpru, kes sinu püüetest aru saavad, sind kõigiti armastusega aitavad ja juba enne kui oled jõudnud lugedagi ühingu põhikirja — tunnend, et siin on su kodu ja siin on su sõbrad kes lähevad sinuga ühes — Jeesuse järele.

Kas ei peaks ka Eesti Kristlik Üliõpilasühing kooskõlas oma põhikirjaga laskma juuri sügavamale ja kasvades vaimlikku sisemusse—lähemema Kristusele Enesele?

Edgar Krusenber.

Tartu ülikooli füüsikal. keem. laborat. n. assistent.

*) Selge pildi saame praegusaja usuliselt eksitavate kombinatsioonide tagaseinast, kui lugeda „Elu-Päike“ nr. 6-das ilmunud kirjutist „Imenagemus“.

Omavolilistest eestkostjatest ja vahemeestest.

(Vastus usuteaduse üliõpilasele).

Kallis sõber A. H.

Palun andestada, et olen viivitanud vastusega, kuna otsustasin anda Sulle vastuse Sinu kirjale meie ajakirja kaudu, pidades silmas et Sinult esitatud küsimus huvitab ka teisi isikuid, kes palunud mult seletust selle küsimuse kohta.

Sa kirjutad: „Kõik ajakirja „Elu Päike“ mahutatu leidsin vastavat Pühale Kirjale, kuid ühed vaid sõnad Sinu kirjutises „Mis tähendab käia Jeesuse järel“ („Солнце Жизни“ № 1; „Elu-Päike“ № 5) ei vasta Jeesuse Kristuse õpetusele ja nimelt: „Samuti ei ole kellelgi õigust Jumala eest andeks anda ja anda kindlust pattude andeksandmise kohta“, see räägib vastu meie Päästja sõnadele Joh. 20, 23.“

Armas sõber, võtame läbi see vaiel-dav küsimus Kristuse tõe valguses, lihtsuses ja igasuguse eelarvamuseeta, maha jättes meie isiklikud arvamused ja veendumused. Kuulame ära tähelpanuga ja vaimliku valjusega seda, mis ütleb meile Jumala Sõna ja võtame vastu tõe nii nagu avab selle Issand. Loodan Sinu sõnakuulmisele ja alistuvusele Jumala Sõnale, mis on meile, usklikele, ainuke autoriteet ja vaimliku elu alus.

Mis mõttes leiad Sina, et minu sõnad räägivad vastu meie Issanda sõnadele? Mainitud artiklis: „Mis tähendab käia Jeesuse järel?“ ma ei ole üldse esitanud oma vaateid, vaid avasin samm-sammult Kristuse teed, nagu ta kindlaks määratud Jumala Sõnas. Kõneldes sellest, et meil ei ole teisi vahemehi ja eestkostjaid peale Kristuse ma tõin kinnituseks apostli sõnad: „Sest üks Jumal on, üks vahemees (ka) Jumala ja inimeste vahel, Inimene Kristus Jeesus, Kes Ennast Ise on annud lunastamise hinnaks kõikide eest“. 1 Tim. 2, 5–6. Ja teine: „sest ühtegi muud nime ei ole taeva all inimestele antud, kelle läbi meie peame päästetud (õndsaks) saama. Ap. teg. 4, 11–12.“

Nagu näed, minu sõnad ja apostlite sõnad on ühed ja samad: kui välise mõtte

nii ka sisemise vaimliku sisu poolest ei või mingis suhtes vastu rääkida apostlite sõnadele. Apostlite sõnad aga ei või sugugi olla vasturääkivad meie Päästja sõnadele, kuna nad ise olid Jeesuse Kristuse õpetuse tunnistajad. Apostlid olid Püha Vaimu alalise juhatus all, Kes neile meele tuletas kõik, mis rääkind Kristus Oma elu kestel siin maa peal. Joh. 14, 26. Mis alusel Sa oled ütelnud, et minu sõnad on vasturääkivad meie Issanda sõnadele? Minu sõnad võiksid olla vasturääkivad ainult ettetoodud apostlite sõnadele, kuid mitte mingil juhul Kristuse sõnadele. Tehes tõe järgi, sa oleks pidanud ütleva, et sa ei võta vastu tõena apostlite õpetust, kuna see õpetus on vasturääkiv Sinu vaadetele ja Sinu mõtteosaliste õpetusele. See oleks õiglane! Kui Sa võtaks vastu apostlite õpetuse, siis Sul ei oleks üldse mõtet tulnud mind süüdistada vasturääkivuses: Kristuse ja apostlite õpetus on üks, kui vaimliku sisu nii ka vaimliku sihi ja suuna poolest. Üks kui teine õpetus on valjusti väljapeetud ühes vaimus. Üldse vasturääkivusi Jumala Sõnas ei ole, kui meie võtame vastu terve Püha Kirja ja saame vaimlikult aru, kuidas tuleb need ära mõista. 2. Kor. 3, 6.

Kõik Pühad Kirjad peavad usklikele vastu võtma Jumala Sõna autoriteedina (2. Peetr. 1, 19–21; 2. Tim. 3, 16; Eebr. 4, 12), mitte kõverdades ja juure lisades midagi inimlikku, et mitte tõmmata enesele Jumala viha. Kal. 1, 8–9; 5. Moos. 4, 2.

Veelkord kinnitan Jumala Sõna tõe: Jumala ja inimeste vahel ei ole ja ei peagi olema teisi vahemehi ja eestkostjaid kui ainult Kristus. Kas usud seda? Kui usud, siis ära tõrgu, vaid võta vastu tõe: see tõe on Jumalast ja esineb põhiosana Jumala Sõnas.

Selle tõe rikkumisega, meie heidame kõrvale terve rea teisi Jumala Sõna tekste, mis kinnitavad seda tõe.

Ümberlökkamiseks sinu õpetuse selle osa kohta, et apostlid andestasid patud inimestele, kes tulivad maailmast, toon järgmisi tõendeid Pühast Kirjast.

Esimene tõend.

Osutades Kristusele, kui ainumale Eestkostjale ja Vahemehele, apostlid selle samaga tõestavad, et nad ise ei võtnud enesele julgust olla eestkostjateks ja vahemeesteks Jumala ja inimeste vahel nende pattudes. Aga Sina ja sinu mõtteosalised tõestate, et apostlid olid vahetalitajateks ja andsid inimestele patte andeks. Mis alusel kinnitate teie valet? Pühas Kirjas ei räägita kuskil apostlite käte pealepanekust selle sihiga, et anda inimestele andeks patte. Samuti ei ole mingeid vihjeid apostlite võimuse edasiandmisest teistele isikutele. See teie oletus on tühja kujutluse vil.

Kristlastel pole õigust kinnitada seda, mis ei ole Jumala Sõnas ja väljendada valet tõena. „Avaneb Jumala viha taevast igasugusele inimeste jumalakartmatusele ja ülekohtule, kes suruvad maha tõde ülekohtuga. Room. 1, 18.

Teine tõend.

Pattude andestamiseks inimestele Jumal on sisse seadnud patukahetsuse käsu: „Kahetsege ja pöörduge ümber, et teie teie patud saaks andeks antud, ütleb meile Jumala Sõna. (Menge tõlke järgi) Ap. teg. 2, 38; 3, 19; 20, 21; 26, 20; Mrk. 1, 15. Järjelikult: Jumal andestab inimestele patud ainult patukahetsuse ja ümberpöörumise kaudu. Luk. 13, 3 ja 5. Sel alusel apostlid kutsusid kõiki inimesi kõikidel maadel patukahetsusele. Ap. teg. 26, 20. Jumal ei ole annud inimestele teisi abinõusid pattude andeksandmise saamiseks. Esimene olukord (kahetsuse käsu sisseseadmine) ja teine – (apostlite üleskutse patukahetsusele) annavad vastuvaidlemata tõendeid sellest, et apostlid ise kellegile ei ole patte andestanud, vaid kutsusid kõiki maailmast tulnud inimesi patukahetsusele Jumala ees. Ap. teg. 20, 21. Kui apostlitel oleks olnud võimetus patukahetsuseta inimestele andestada nende patud, siis tekib küsimus: mis jaoks Jumal seadis sisse patukahetsuse käsu ja andis apostlitele käsu kutsuda üles kõiki inimesi patukahetsusele? „Jättes maha teadmatus ajad Jumal täna käseb kõikidel inimestel igalpool kahetseda pattu“. Ap. teg. 17, 30. (venekeelse tõlke järgi). Jumala nõudmine täita Tema patukahetsuse käsku, tõendab et Jumal ei andesta inimestele nende patte patukahetsuseta ja

loobumisetä patusest elust. Igal inimesel on vaja tuua patukahetsus Jumala ees, et saada pattude andeksandmist Jeesuse Kristuse ohvri pärast.

Apostlik inimeste patukahetsusele kutsumine kategooriliselt lükkab ümber teie eksimuse selles, nagu oleks apostlid ise inimestele patud andestanud. See ei ole ainult vale ja eksimus, vaid laim apostlite kohta, et nad on ületanud oma võimalikud võimupiirid. Siin üks tegevus eraldab välja teise: kui pattude andeksandmine antakse käte pealepanemise kaudu, siis milleks Jumal seadis sisse patukahetsuse käsu?

Kolmas tõend.

Kolmandaks tõendiks on Kristuse Enese sõnad: „Inimsoo Pojal on võimetus maa peal patte andeks anda“. Matt. 9, 6; Mrk. 2, 10; Luuk. 5, 24. (venekeelse piiblitõlke järgi). Nende sõnadega Kristus selgesti kõneleb, et võimetus maa peal pattusid andeks anda kuulub ainumalt Temale, kuna „Tema on uueseaduse Eestkostja“. Eebr. 9, 15; 12, 24. Kui maa peal ei ole kellegil õigust inimestele patud andeks anda, siis ei või ka teie olla erandiks, sest et „igasugune võim (meelevald) taevas ja maa peal“. Taevane Isa on annud Kristusele kui inimsoo Lunastajale: Matt. 28, 18; Eeves. 1, 22.

Päästja sai võimu Oma suure teene eest, mille Ta korda saatis patuste inimeste päästmise pärast: Ta tõi ise enese ohvriks, Taevase Isa tahte täitmiseks: Joh. 3, 14–18; Eebr. 10, 9–10.

Mis alusel teie võtate omale õiguse omandada Kristuse võimu? Kas teie siis olete valanud oma verd inimsoo pattude eest? Kas teie olete kannatanud patuste inimeste eest? Kas Jumal teile on annud õiguse olla eestkostjaks ja vahemeheks? Missugune hirmus mõistete ümberasetamine: uued eestkostjad ja vahemehed õigusega patte andeks anda.

Seatakse sisse uued mõisted ja uus hingede päästmise kord. Sellel platvormil tekib uus õpetus; Jumalik antakse inimliku unustuse arhiivi. Tekib keerukas pettuse ja vale süsteem hingede igavesest hukatusest päästmise kohta. Ja kõik see tehakse möödudes Kristuse ohvrist. Selle uuendusega muudetakse ära Jumala põhikäsk patukahetsuse ja ümberpöörumise kohta. Selle asemele pannakse maksma uued käsud: pattude

andeksandmine kätepealepanemise ja lihtsa pattude ülestunnistamise kaudu (mida nimetatakse pihtimuseks). Pärast järjekorras kõrvaldatakse ka teised käsud: täiskasvanute ristimine usu ja veendumuse järgi (vajumine asendatakse lihtsa laste ülevalamisega), uussünd vaimust (inimlikud õpetused kinnitavad, et nad saavad Püha Vaimu juba lapseristamise juures) ja Kristuse käsk tarvitada jõupingutusi ning võitlust vaimlikkude saavutiste kättesaamiseks.

Moodsad kuulutajad kõnelevad: „Midaagi pole vaja teha — ainult usul“. Teine krupp kinnitab: „Patusta nii palju kui tahad—Kristuse armuõnnistus katab kõik“. Sellega antakse täielik vabadus patustada ja jätta täitmata Jumala käsud täieliku tagatisega nende poolt, et inimesed, kes võtnud vastu nende moodsa õpetuse, põrgu ei satu. Üks vaimlik positsioon teise järele antakse ära saatanaile.

Korraldused, käsud ja paljud Evan-geliumi töed muudetakse ära saatana poolt läbi viidud Jumala Sõna kõverdamise korra teel.

Võttes enese peale õiguse andestada patte, teie sellega eitate Kristuse pattude andeksandmise võimu ja kõrvaldate Tema kui Eestkostja ja Vahemehe asudes ise Kristuse kohale. Sellega kukutatakse Kristuse kui ainuma Vahemehe ja Eestkostja kõrge vaimlik autoriteet, ja leiab aset teotus sellega, et võetakse enesele võim, mis kuulub ainult Kristusele. Kõrvaldades Jumala käsud ja korraldused inimesed valmistavad teed antikristile.

Ainult meie Päästja vere läbi on meil julgust minna Jumala pühapaika, aga mitte omavoliliste eestkostjate kätepealepanemise läbi.

Kui palju kurjema nuhtluse arvate teie teda väärt olevat, kes Jumala Poega jal-gadega tallab ja seaduse verd roojaseks paneb, mis läbi tema on pühitsetud ja kes armu Vaimu teotab? Eebr. 10, 19.

Neljas tõend.

Jumala Sõna annab meile näpunäite, missugune peab meil olema Eestkostja: „... Niisugune peab meil olema Ülempreester: püha, mitte osavõtnud kurjast, pahetu, äralahutatud patustest ja kõrgemaks tõstetud kui taevad“... „et võiks alati päästa neid, kes Tema läbi tulevad Jumala juure“,

aga mitte omavoliliste eestkostjate läbi, „olles alati elav, et kosta nende eest“ Eebr. 7, 26 ja 27. (venekeelse tõlke järgi). Mida räägib meile toodud Jumala Sõna koht? **Esiteks**, et meie eestkostja peab olema püha, pahetu ja eraldatud patustest; **teiseks**, ta peab olema tõstetud kõrgemale kui taevad, s. o. seisma Jumala trooni ees, mis kõrgemal kui taevad; **kolmandaks**, ta peab alati vaimlikult elama, et olla eestkostmas meie eest; **neljandaks**, et temal ei oleks vaja tuua enne ohvreid oma pattude eest; **viiendaks**, ta peab iseene se tooma ohvriks; **kuuendaks**, peab olema ikka täiuslik.

Nüüd katsuge läbi, kas vastavad teie eestkostjad ja vahemehed nendele nõuetele, kas on teie eestkostjad nii pühad kui meie Kristus? Kas nad on nii pahetud kui paheta on meie eestkostja — Kristus? Kas nad on nii puutumata kurjusest kui meie Eestkostja ja Päästja? Kas nad on nii eraldatud patustest kui eraldatud nendest oma seisukorra poolest Kristus? Kas nad on täiuslikud, kui täiuslik on meie imeline Eestkostja, kõikide Päästja, kes ainult võtavad teda vastu? Kas teie eestkostjad on nii kõrgeks tõstetud pühaduses ja täiuses kui meie Päästja, Eestkostja terve inimesoo eest, kõrgeks tõstetud—kõrgemaks kui taevad? Kas võivad teie eestkostjad **elada igavesti**, nagu alati elab meie Eestkostja, et **alati** kosta meie eest? Kas võivad teie eestkostjad päästa inimesi patu võimusest, maailma võimusest, saatana võimusest, vaimliku surma ja põrgu võimusest, nagu päästab meie suur, imeline ja kõikvägev Eestkostja Kristus? Võivad teie eestkostjad tuua ennast ohvriks inimeste pattude eest, nagu seda tegi meie Eestkostja ja Päästja? Võtab Jumal vastu patuste inimeste ohvreid? Õpet. s. 15, 8; 21, 27. Võivad teie päästjad ja eestkostjad ennast päästa? Võivad nad pääseda meie Päästja abita? Võivad teie eestkostjad kätte saada pühadust ja täiust meie Päästja ja Eestkostja Kristuse abita ja väeta? Kui ühtki eelpool loetletud vaimlikku tegu või saavutist teie eestkostjad ei oma ja Kristuseta kätte saada ei või, milleks vaja siis see apostli võimu lastemäng. Missugune kuri saatana pilge inimeste üle: patused andestavad patustele patte ja seavad ennast ise Jumala vahemeesteks... Lükkavad kõrvale Jumala poolt määratud tõese Eestkostja ja Päästja ja valivad välja omale eestkostjaid mittemidagi tähendavate inimeste seast.

Milleks vaja patused eestkostjad ja vahemehed, kui meil on Jumalast patuta, täiuslik ja kõigevägevam Eestkostja?

Jeesus ütles neile: „tõesti, tõesti ütlen teile: igaüks, kes teeb pattu on patu ori“.
Joh. 8, 34.

Missugune ori võib vabastada teisi patust kuni ta ise on patuori?

Peale selle teame Pühast Kirjast, et patu orjad on ka saatana orjad. 1. Joh. 3, 8. „Ja töötavad neile vabadust, ehk nemad küll ise hukatuse orjad on“.
2. Peetr. 2, 19.

Kus on siin aru?

Kas arvate teie, et inimesel on õigus ja vabadus meeletust teha?

Ei, kallis sõber, meeletus Kristuse sõnade järgi on samasugune patt kui iga teine ja meeletuse eest on inimesed veel rohkem vastutavad kui teiste pattude eest, sest et inimeste meeletusest levineb igasugune jumalakartmatus: Laul 38, 6; 74, 18; Ekl. 7, 25.

Viies lõend.

Sa kirjutad: „Vennad ja õed võivad andeks anda patte inimestele kooskõlas: Joh. 20, 23.“

Toome selle teksti ja vaatame kas seal kõneldakse midagi usklike õigusest pattusid andeks anda (ära unusta, armas sõber, et sellele võimule pretendeerivad mitte ainult ümberpööratud, vaid veel rohkem ümberpöörumata inimesed). Ilmudes peale Oma ülestõusmist apostlitele Kristus ütles neile: „Võtke vastu püha Vaimu. Kellele teie iial patud andeks annate, neile on need andeks antud; kellele teie iial patud kinnitate, neile on need kinnitatud“.
Joh. 20, 23. Need sõnad, nagu räägib Püha Kiri, olid pööratud apostlite poole, neile oligi antud võim (meelevald) andeks anda või kinnitada patte. Siin on jutt apostlikust võimust „siduda või vabastada“ Kristuse kiriku patustavaid liikmeid, mida kinnitavad teised Kristuse sõnad: Matt. 16, 19 ja 18, 18. Toodud tekstis sugugi ei kõnelda sellest, et võim, mis oli antud apostlitele võiks levineda edasi teistele usklike kudele.

Teiseks: nagu selles tekstis nii ka teistes Jumala Sõna kohtades ei kõnelda midagi apostliku võimu edasiandmise õigusest teistele isikutele.

Kolmandaks: Pühas Kirjas ei ole üldse kõnet maailma inimestele pattude andeks-

andmisest apostlite poolt käte pealepanemise kaudu.

Neljandaks: apostlitel oli võimus ainult Kristuse kiriku ümberpööratud liikmete üle, ja neil ei olnud mingitki kokkupuutumist maailma inimeste eluga, nende enese õpetuse järgi: „väliste üle aga mõistab kohut Jumal“.
1. Kor. 5, 13; Matt. 16, 18–19.

(Välisteks nimetatakse neid inimesi, kes ei ole veel läinud sisemisse seisukorda, s. o. maailmlikke inimesi). Mis alusel teie kinnitate, et apostlid andsid andeks patte maailma inimestele ja on nad ka teile edasi annud selle võimu oma järelkäijate läbi? Toodud tekstis, mille teie võtate oma õpetuse aluseks, ei kõnelda midagi sellest ja ka teistes Püha Kirja kohtades ei ole sellest juttu.

Et viia oma õpetus Jumala Sõna kõrge autoriteedi alla, teie panete toodud teksti oma mõtte, mis õigustab teie õpetust. See ei tähenda, et Jumala Sõna õigustab teie õpetust — ei! Teie ise õigustate ennast oma sõnadega, mida panete Jumala Sõna sisusse. Kuidas võivad sõnad, mis pööratud apostlite poole, olla maksavad teie kohta?

Teie õpetus tervena on rajatud oletusele: kui Kristuse õpilased olid apostlid, siis ka meie oleme apostlid! Kui apostlitel oli võimus, tähendab ka meil on see võimus! Et avada teie oletuse vale ja tühjus ja avada tõde, jätkame teie arutluse loogikat: „Apostlid saades võimuse on seda väljendanud, mispärast siis meie ei või seda väljendada?“ Apostlid tegid terveks haigeid, äratasid surnuid, ajasid välja kurivaimusid, tegid mitmesuguseid imesid ja imetähti, mispärast siis meie ei või korda saata ühtki eelpool loetletud vaimlike tegudest? Kui meil on apostli võimus, mispärast ei või meie siis kas või ühtki haiget tervendada, miks siis meil ei ole võimust ühtki kurjavaimu välja ajada ja üldse ei või teha imesid ja näidata imetähti: Ap. teg. 2, 43? Mispärast ei ole meil võimust anda saatana liha hävitamiseks pattutegevaid kiriku liikmeid: 1. Kor. 5, 5; 1. Tim. 1, 20? Mispärast meie ei või karistada vale eest surmaga, nagu tegi seda Peetrus: Ap. teg. 5, 1–11? Mispärast ei või meie karistada pimedaks jäämisega neid inimesi, kes viivad tõest kõrvale: Ap. teg. 13, 6–12? Mispärast ei või meie rakendada vaimlikku karistust nende inimeste suhtes, kes tahavad osta Jumala andeid raha eest: Ap. teg. 8, 18–24?“

Kui teie ei suuda korda saata ühtki eelpool nimetatud vaimlikkudest tegudest, mis sündisid apostlite käte läbi, siis mis alusel teie kinnitate, et teie omate apostli võimu?

Millega teie võite tõestada oma võimu? Kas teie ettekujutuse väega? Tõestage oma väge ja võimu vaimlikkude tegudega, aga mitte tühjade sõnadega, Apostlid, saades Kristuselt võimu, hakkasid seda kohe avaldama: Ap. teg. 2, 43; 4, 16; 5, 12–16; 14, 3 ja 10; 7, 36–40; 20, 9–10 j. t. Imed, imetähed, vägi näitavad meile apostlite elukutse tõepärasust ja annavad tunnistuse sellest, et nad saanud vaimlikku võimu. 2. Kor. 12, 12.

Tõestage vaimlikkude tegudega teie apostlikku kutset ja vaimlikku võimul

Kus puuduvad eelpool piiritletud vaimlikud tunnused, seal on pettus ja jäme eksimus. Vaimlikud avaldused (imed, imetähed, vägi ja terveksaamised) on just tõendiks tõepärase Kristuse õpilaste kohta: Mrk. 16, 17–18.

Apostli elukutset tõestatakse mitte ainult annete, väe ja võimu abil, vaid peasjalikult **eluga**, täis igasuguseid ilmajäämisi, kannatusi ja suuri vägitegusid võitluses patu vastu ja ümbritsevate olukordadega. Katsuge ennast Jumala Sõna järgi läbi: kas teie nii elate kui elasid ja töötasid tõepäraselt apostlid? Kristuse apostlid kannatasid nälga, jänu, peksu, vaeva; rändasid, **töötasid oma kätega** (nad ei ole olnud palgalised), söömu, tagakiusamist, teotust; olid „kui pühkmed maailmale ja kõikidelt tallatavaks roistuks“. 1. Kor. 4, 11–13.

„Suures kannatuses, mitmes viletsuses, mitmes hädas, kitsastes olukordades hoope all, **väljasaadetud**, valvamistes, **paastumistes** puhtuses, mõistlikkuses, helduses,

headuses, **Pühas Vaimus, armastuses, mis ei ole salalik**, tõe sõnas, **Jumala väes**. tõerelvadega paremas ja pahemas käes, aus ja häbistuses, kurjade kõnede all ja kiituses“... 2. Kor. 6, 4–8.

„Ma olen (palju) enam vaeva näinud, palju enam hoope (haavu) saanud, enam vangis ja sagedasti surmahädas olnud. Juuda rahva käest olen mina viis korda saanud ühe hoobi vähem kui nelikümment. Kolm korda on mind vitstega peksitud, üks kord kividega visatud, kolm korda on laev hukka läinud, terve öö ja päeva olen ma sügavas meres olnud. Sagedasti on mul teekäimist olnud, ma olen olnud jõgedel mitmes hädas, mitmes hädas mörtsukate seas, oma rahva seas, paganate seas, linnades, kõrbes, merel, mitmes hädas (ohus) valevendade seas, töös ja vaevas, sagedasti valvamistes, näljas ja janus, **sagedasti paastumistes**, külmas...“ 2. Kor. 11, 23–27.

Raske isegi loetleda kõiki Kristuse apostlite vägitegusid ja heategusid. On teil ükski neist loetletud suurte apostlite vägitegudest või heategude viljadest? Jätke komöödia ja hakake elama tõepäraselt apostli elu suures kannatlikkuses ja enesesalgamise suurtes vägitegudes Jumala töö ja hingede päästmise pärast. Mitte meeldivuse järele ei valitud ära apostleid, vaid nende elule vastavalt, täidetud suurte vägitegudega, kannatustega ja igasuguste kaotustega.

Need suured mehed olid „kui praht ja põrm!“ Ei uhkustelenud, ei olnud kõrgid, aga väljendasid tõepäraselt Kristuse Vaimu.

M. Smirnov.

(järgneb)

Küsimusi toimetusele.

I küsimus: „...Üsklikkude keskel on levinud kuuludus, et teie vaimlik liikumine mõnes küsimuses läheb lahku Jumala Sõnast — kas vastab see tõele?“

Vastus: See küsimus võib tekkida ainult nende seas, kes loevad ja uurivad ainult praegust eestikeelset piiblitõlget. Asi seisab selles, et „Elu-Päikese“ kaastöölised, kui haritlased, töö-

tavad kas algteksti või paremate võõrkeelsete piiblitõlgete abil. Lugejad, kes tarvitavad praegust eestikeelset piiblitõlget, muidugi kinnitavad, et meil tuleb ette vasturääkivusi Jumala Sõna tekstile. Mingeid vasturääkivusi meil ei ole! Aga meie ei või toetuda oma vaimlikkudes töödes ebaõigele ja ebatäpsale tõlkele, mis sugusena esineb praegu eestikeelne piiblitõlge.

Näiteks: hiljuti keegi proua, toetudes eestikeelsele piiblitõlkele, väitis, et Jumal olevat loonud inimese kirgedega ja himudega ning abielu olevat sisse seatud just nende rahuldamiseks. Oma väidet tõestas proua tekstiga: I Moos. 18, 12, kus usklikkude ema räägib himust kui seaduslikust nähtest ja seepärast leidvat, et öde N. Smirnoffi vaated abielule, („Elu-Päike“ № 6 N. Smirnoffi artikkel: „Ühest õpetusest abielu kohta“) pole kooskõlas Jumala Sõnaga ja peegeldavat ainult öe Smirnoffi puhast hinge.

Esiteks, ainult eestikeelses tõlkes I Moos, 18, 12 on tähendatud sõna „himu“, kuna algtekstis ja võõrkeelsetes tõlgetes on antud edasi hoopis teine mõiste, nii näiteks venekeelses tõlkes on öeldud: „kas mina, kui ma vanaks saanud, võin omada seda trööstmist“ (töotuse poja mõttes).

Teiseks, selles samas eesti piiblitõlkes Kal. 5, 24 on öeldud, et **peab lihale surema ühes ihaldamistega ja himudega!** Ja neid tekste on palju. Jumala Sõna ei või vastu rääkida enesele — kui see juhtub, siis on see tõlkepuudus.

Eestikeelse piibli tõlkepuuduste tõttu oleme toonud tekste oma kirjuistes kas algteksti või võõrkeelsete tõlgete järgi, ja neil, kes ei valda võõrkeeli, jääb mulje nagu muudaksime piiblittekste.

Näiteks: „Elu-Päike“ № 4 viimasel leheküljel on seletus ühe eestik. piiblit. puuduse kohta: „tõesed usklikud saavad taga kiusatud“, või „tõeseid usklikke kiusatakse taga“ asemel seisab eesti piiblis: „**peab ka taga kiusatama**“. Niisuguseid tõevaimule vasturääkivaid kohti on eestik. piiblitõlk. palju. Siinkohal näiteid tuua viiks pikale.

Veel üks näide: Vaimliku elu põhimõisteid on „metanoia“; (sõna kreekakeelses algtekstis) vene keeles — покаяние, saksa keeles — Busse, inglise keeles — repentance, prantsuse keeles repentir— kõik need tõlged annavad edasi patukahetsuse sisu: Jaak. 4, 8—10; Ap. teg. 3, 19—20, kuid eestik. „meeleparandus“ või „meeleuuendus“ ei vasta üldse piibliteksti algmõistele. Eelpool toodud võõrkeelsed mõisted annavad sisuliselt edasi, et patukahetsuses peab olema enesehukkamõistmine terve oma mineviku ja sënise patuse elu pärast. „Meeleparandus“ aga tähendab vana parandamist. Kristus tunnistab, et vana rüü paikamine uute lappidega rebestab rüü veel rohkem lõhki! Matt. 9, 16.

„Meeleuuendus“ ei lähenda üldse tõele, sest loogiiselt on selge, et vana uuendada on võimata!

„Ei panda ka mitte värsket viina vanadesse nahkastjatesse...“ ütleb Kristus. Matt. 9, 17.

Kui ei jäeta maha vana elu—ei võida alata uut! Jumala Sõna järele **enne** tuleb patukahetsus ja siis ümberpöördumine. Ap. teg. 3, 19—20. Selge, kui sõna „metanoia“ tõlge ei anna täpsalt edasi tema sisu, siis ei või hing teada, mis tuleb tal läbi elada, et pöörduda ümber.

Nii tekibki, nagu näeme, **usuelus väärumberpöördumine, kus puudub õige patukahetsus ja selle asemel hinged parandavad või uuendavad vana meelt!**

Mõisted: „meeleparandus“ ja „meeleuuendus“ ei haara üldse inimese tervet siseelu ja seisukorda, vaid piirduvad ainult välise, hingeliskõlblise meelsuse muutmise — nii siis vana renoveerimisega.

Teha täpne ja õige tõlge sõnast „metanoia“ tähendab reformeerida usuelu, sest Jumala Sõna järgi inimhinge päästmiseks pole küllalt vana meele parandamisest või uuendamisest, vaid vana meel ja terve vana elu tuleb hukka mõista ja maha jätta patukahetsuse teel. Jak. 4, 7—10; Ap. teg. 3, 19—20.

Tõlkida mõiste „metanoia“ sõnaga „meeleparandus“ või „meeleuuendus“ tähendab jäädavalt sulgeda eesti rahvale õige ümberpöördumine — mida nõuab Jumala Sõna.

Jumala Sõna tõlkija peab teadma, et tema vaimlikult kordab Jumala Sõnu hingele ja seepärast ei tohi olla mingeid isiklikke kõrvalekaldu mis algtekstist.

Terve ühingu vaimlik tegevus, elu ja kirjanus on rajatud puhtale Jumala Sõnale.

Siin ei või olla mingit vasturääkivust Pühale Kirjale.

Toimetus.

II küsimus: „...Usklikkude esindajad kinnitavad, et nemad omavad oma õpetuses need samad Jumala Sõna alused, mis teilgi! Mille poolest teie siis erinete?..“

Vastus: Kõik usuvoolud võtavad oma alused Jumala Sõnast ja nende peale ehitavad oma inimliku õpetuse, sellest just tekivadki vahed ja vastolud nende vahel.

„Ühendus Kristuses“ ei luba mingit isiklikku inimlikku õpetust, võttes oma vaimliku suuna ja elu aluseks ainult Jumala Sõna ja ei luba mingeid kõrvalekaldu mis sellest. Seepärast ei või see vaimulik liikumine olla mingil juhul usulahk — „Ühendus Kristuses“ on usutegelikkus vastavalt Jumala Sõnale.

Ühingu loetakse peamiseks taoteluks iga liikme vaimlik-reaalne ühendus Elava Kristusega.

Kus seda ei taotleta ja raskuspunkt kantakse üle inimlikule õpetusele, seal midagi tõeset olla ei või. See seisukord katsutakse läbi Jumala Sõna alusel: Room. 8, 9.

Taotledes vaimlikku seisukorda: alalist ühendust Elava Kristusega, ühingu liikmed käivad kitsast Kristuse ristiteed, käies Kristuse järel enesalgamises. Kus ei ole enesalgamist, seal ei või olla Kristus südames ja elus!

Toimetus.

Teadaanne.

Teatame „Elu-Päikese“ lugejatele, et toimetuses on tasuta saadaval dokumentaalselt põhjendatud brošüüritud **ümberlõkkamine** kõikide valeandmete kohta, mis ära trükitud terves reals ajalehtedes ühingu ja abik. Smirnoffide aadressil.

Toimetus.

Ajakirjas avaldatud tööde järeltrükkimine, tõlkimine ja mahakirjutamine nii osadena, kui tervikuna on keelatud

Üksik number 20 s.

